ABRAKADABRA.

En utvald samling

"lyckade" svenska stilprof

på vers och prosa,

af

H. BAGER, H. N. RIIS oeh SOPHIE SAGER,

med flera »klassiska» författare.

Också på sätt och vis en komisk kalender,

utgifven af

utgifvaren till ingenting.

Det mesopotamiske sprog
er eet underligt sprog.
L. Holberg.

STOCKHOLM, TRYCKT HOS ERIC WESTRELL, 1857.

Förord till den elektroniska utgåvan

Utgivare av denna bok var enligt Svenskt anonym- och pseudonymlexikon *Fr. Aug. Broberg.* Den har scannats av Google Books och anpassades för Projekt Runeberg i oktober 2012 av Bert H.

»Angående ett och annat och mera sådant.»

Högädle herr kyrkoherde!

Efter en lång väntan ser jag nu att mina goda förhoppning, om att få lägenheten i L., redan äro felslagna. Men hvad skall jag säga derom annat än dessa herrans ord: »Rättvisan faller uppå gatorna och redlighet kan icke komma fram.» Dessa orden sannades äfven på L:s sockneboar, som herr kyrkoherden säkert vet, om han vill tillstå sanningen. Tänk efter, om många församlingar förskjuta sina socknebarn, som dessa gjorde! Jag är, som alla väl veta, uppfostrad i denna församlingen i stort armod och faderlös sedan 12 års ålder, och under denna min fattigdom genomgått seminarium i S. under många bekymmer, men utan något bistånd ifrån församlingen. Än mera, jag hafver tjenstgjort såsom klockare i L:s och V:s kyrkor utan något klander eller misstag, men likväl kände största delen sig väl belåtna att utskjuta den arme mannen ur deras syndagoga. Hvad beröm förtjena väl sådana hårda hjertan annat än sordomiternas innevånares äretitel, att den fattige och torftige gjorde de icke gerna hjelp? Mitt hjerta blöder, när jag tänker uppå huruliten kärlek till rättvisan fans inom L:s socken. Jag har orsak att föra profetens klagan: »Ingen trohet, ingen kärlek finnes i landena». I dess ställe de borde glädja sig, när de se en fattig församlingens medlem blifva upphulpen, så glädjas de när de kunna störta honom neder. Ack! huru skulle trohet och kärlek finnas i landena, när herran och hans ord föraktas af de mesta? »Men jag tänkte», säger profeten Jeremias: »den arme hopen är oförståndig och vet icke af herrans väg och sin Guds rätt». Ja! när ett folk icke vet af herran, så frukta de icke att göra emot rättvisan. Jag skulle ändå önska att de icke gjorde mera orätt än detta

var! Sådant angår icke mig. Nog af, vi skola (vi skola) alla dömas efter våra gerningar på den stora dagen. Mången säger väl, angående klockarevalet, att han ingen orätt har gjort; men huru skall man benämna sådant att utesluta en fattig församlingens medlem ur sin församlings tjenst för hans kristendoms skull, som jag säkert vet, af idel fiendskap för sanningen? Samma säger äfven den som icke röstade: han gjorde ingen synd; men »den som kan göra godt och icke gör, honom är det synd», Den som nu icke röstade, när han kunde, gjorde äfven synd, emedan han försummade en god gerning. Ja, med ett ord, kärleksbudet fattades många ibland desse hjertan. Eftersom jag hörde, gläddes folket som de hade fått ett stort byte, när de sågo mig vara utesluten, utom några få, som hade någon rättskänsla boende i sina hjertan.

Jag finner väl ingen orsak att klaga vid någon verldslig domstol på jorden, men jag aflägger min klagan vid en högre domstol, som dömer rättdom öfver alla öfvergifna. Jag är icke ensam denna gången som klagar der, utan många rättsinnade frambära för denna domstol sin klagan. Äfven sitter min gamla moder klagande och ser nu sina goda förhoppningar felslagna att få ett älskadt barn nära sin sida, som kunnat varit hennes stöd på hennes gamla dagar.

Men herran hörer väl den arma Rakels klagan, i höjden der han sitter. »Efter de elända ropa och de fattige sucka, så vill jag upp», säger herren. Inom L:s socken var väl icke många, som hade ett sådant hjerta och bad en sådan bön, när de gingo åstad och förrättade sitt val, som vår första församlingen hade, när de efter förrädaren Judas valde en apostel; de bådo sålunda: »Herre, du som känner allas hjertan, visa ut hvilken af dessa två du utvalt hafver att han må få denna tjensten!» Hade dessa hårda hjertan inom L:s socken bedit denna bönen af hjertat, då hade väl valet blifvit annorlunda. Men jag anförde profeten Jeremia ord att »den arme hopen är oförståndig, vet intet af Herrans väg och sin Guds rätt»; »men», säger profeten vidare: »Jag vill gå till de väldiga och tala med dem, de måste ju veta af herrans väg och sin Guds rätt». Men de hade alla sönderbrutit oket och sönderslitit banden. Hvilka dessa väldiga äro, behöfver jag icke säga kyrkoherden, emedan han är en ibland dem. Kyrkoherden vet säkert sin Guds rätt, men i denna saken undrar jag på honom att han icke mera vidrörde rättvisan. Kyrkoherden säger väl att han ingen skuld har i denna saken, angående klockarevalet; men Pilatus tvådde äfven sina händer rena, när han dömde Jesum till döden afmenniskofruktan; men han är icke dessmindre straffskyldig evigheterna utåt. Alla de, som han då fruktade för att emotbryta, äro nu alla bortfarna och lemnade den arme mannen ohulpen för sina besvär och för den heder han dem bevisade. Så litet kunna ännu våra mägtige hjelpa sina gynnare, när de skola redogöra för rättvisan. »Ja», säger väl herr kyrkoherden, »huru kan du säga att någon gjorde orätt på klockarevalet i L.?» Men Jesus säger: »Hvad j icke hafven gjort enom af dessa minsta, det hafven j icke gjort mig». Om så är att alla ibland eder säger att alla ibland dem (eder) gjort någon orätt, angående valet, så skall jag ändå tydligen säga att en stor orätt är begången ibland en stor del af dem. Skall man kalla sådant rätt gjordt att vilja förskjuta en fattig församlingens medlem, både ifrån förslag (om så hade varit möjligt) och från lägenheten, för den orsaken att jag är en så kallad läsare? Det hade väl varit något nytt att få en sådan till klockare inom församlingen, som kanske aldrig har varit det ena århundradet efter det andra, och huruvida de få någon sådan härefter, får väl framtiden bevisa (utvisa). Helst såge vår blinda verld om alla sådana djur voro utrotade af jorden; men jag ömkar mig både öfver L:s och andra församlingar om alla läsare på denna dagen skulle sluta sin vandringsbana; då skulle de alla få se hvad de hade mist, som nu äro dem så hätska.

Men de skola väl en gång lägga ned sina vandringsstafvar, verlden till liten båtnad, ty så länge de trognas förböner uppehåller vår arga verld, då är väl icke svårt att regera. Att få bevis tilldenna sanningen, behöfva vi icke löpa långa vägar efter, emedan vår bibel uttryckligen säger det, om Sordoms och Gomorras förstöring. Hade dessa städer varit rika på rätta läsare, så hade de icke fått en sådan undergång. Nu för tiden höres denna fräcka talan emot de kristna, som fordom Sordoms innevånare sade till mannen Lot: »Är du allenast en främling härinne och vill regera? Nu väl, vi vilje göra dig ondt!» Och om så är att de icke göra dem något ondt, så göra de icke heller något godt. Jag kan icke annat utan att beklaga mig för herr kyrkoherden, när jag nu ser mig förgäten utaf alla, både kände och vänner; men icke dessmindre smärtar det mig att se mig förgäten af den, som har varit min andlige fader, som ifrån min spädaste barndom varit min ledare, undervisat mig om vägen till saligheten och framfört mig för första gången till nattvardsbordet och önskade mig då herrans hjelp både för tiden och

evigheten. Jag hade alltid haft den tron att samma kärlek skulle ännu vara qvar för min räkning. Jag hade gerna önskat att få vara hans ringa tjenare, men den äran skedde mig icke. Kyrkoherden gjorde icke som hofpredikanten i S., som nu är afliden, gjorde: han tog en fattig man inom H:s socken till skollärare och klockare, fast mängden af socknen voro honom emot. De lofvade presten att de skulle heldre föda skollärarens gamla moder till dödda'n än antaga honom till tjensteman; men presten förklarade deremot att »om ingen mer röstar på honom, så gör jag». Presten fick sin vilja fram och den fattige mannen hulpen, och församlingen är i dag väl belåten med honom.Se här, min gode kyrkoherde, hvad tro och kärlek göra! Den presten förklarade icke efter förrättadt val att han ifrån början tänkte lägga ner sin röst, för att ingen förarga. Ett sådant hjerta hade äfven jag tänkt att herr kyrkoherden skulle hysa mot sina fattige socknebarn. Men likamycket, äro alla dörrar stängda för min bergning inom V:s församlingen, så öppnas väl andra på främmande orter. Profeten Elia sätt väl nära öfvergifven vid bäcken Kerit, men korparne tänkte genom herrans försyn på hans bergning. Lasarus låg nära af alla öfvergifven i den rika mannens portskjul, men hundarne voro hans doktorer. Den husville mannen såg sig nära öfvergifven af alla Gebeas innevånare, men främlingen från Efraims berg tog honom till sig. Han tänkte väl icke om aftonen, när han satte sig neder på gatan, att hjelpen var honom så nära. Sådana prof på hjelp kan herren ännu bevisa, när honom behagar. Jag, som bättre är, sitter hvarken på gatan eller husvill; men jag vill endast skrifva desse rader och låta kyrkoherden veta att jag vet rättvisan till någon del, och derföre fordrar jag den äfven af andra. Jag hade orsak att göra som den mannen, som styckade sin frilla, sända ut i alla gränser att uppenbara I:boarnes galenskap. Men så stora besvär behöfves väl icke; de äro redan en galenskap både för sig sjelfva och andra församlingar, som hörer denna händelsen; och på den stora dagen skall deras galenskap ännu mera blifva uppenbar. Jag må nu sjunga denna visan öfver dem, som vår svenska församling sjunger i ps. 121: 1, 2, 3, 4 versarna.

Dessa orden tycker väl kyrkoherden är hårda, men se efter om de ej äro sanning.

Tecknar i ödmjukhet

A. W—r,
vikarius.

*

Ingen kolera mer!

Koleran är nu inkommen uti Norge, på sätt jag i underdånighet ingaf till hans kongl. maj:t, som afstyrktes — hvaraf kongl. sundhetskollegium fick hastverk — att införa det i allmänna tidningar och jag blef kallad till kongl. poliskammaren för att underrättas derom — men som jag icke har någon orsak att blygas för sanningen, ej heller för mina ringa vetenskaper — ty hvad jag sagt och gjort, är bevist, se bladet n:ro 174, 1848. Men ni gode högst upplyste herrar, som har lärt att gissa, när nu koleran kommer öfver gränsen, hur kan ni få 12 blodiglar samt 2 à 3 filtar till hvarje patient, och huru skola de fraktas? Då ni har spänt hästebuss för kärrebuss, så faller alltsammans i diket. Alltså bör ingen af er redlige landsmän rätta sig efter några gissningar, utan följa hvad jag utgaf d. 15 augusti 1834, så kan ni frimodigt möta koleran.

L. Segerman.
Bor i huset n:ro 15 vid Södermanlandsgatan.

* Dessa orden tycker väl kyrkoherden är hårda, men se efter om de ej äro sanning.

Tecknar i ödmjukhet

A. W—r,
vikarius.

*

Ingen kolera mer!

Koleran är nu inkommen uti Norge, på sätt jag i underdånighet ingaf till hans kongl. maj:t, som afstyrktes — hvaraf kongl. sundhetskollegium fick hastverk — att införa det i allmänna tidningar och jag blef kallad till kongl. poliskammaren för att underrättas derom — men som jag icke har någon orsak att blygas för sanningen, ej heller för mina ringa vetenskaper — ty hvad jag sagt och gjort, är bevist, se bladet n:ro 174, 1848. Men ni gode högst upplyste herrar, som har lärt att gissa, när nu koleran kommer öfver gränsen, hur kan ni få 12 blodiglar samt 2 à 3 filtar till hvarje patient, och huru skola de fraktas? Då ni har spänt hästebuss för kärrebuss, så faller alltsammans i diket. Alltså bör ingen af er redlige landsmän rätta sig efter några gissningar, utan följa hvad jag utgaf d. 15 augusti 1834, så kan ni frimodigt möta koleran.

L. Segerman.
Bor i huset n:ro 15 vid Södermanlandsgatan.

*

Seminariebildning.

Till högvördige pastors embete i H*.

Som hastigast får jag ödmjukast hit sända mina tankar till vederbörande kyrkoherrn i H* församling med vördnadsfullt fråga, om det lönar möda att söka till skollärare, då kyrkoherrn får i korthet höra mitt betyg. Sålunda *1:o.* Godkända. *2:o.* Med beröm g. k. *3:o.* Berömligt flit och uppförande. O. s. v. jag vill nämna, att jag inga spirituösa saker får finnas hos mig, utan har det alltid varit från min ungdom en stor afsky, icke är jag på något vis ofärdig om jag t. ex. vorde känd af pastorn eller kyrkoherrn i församlingen tviflade jag icke på församlingen, ty jag vet vad kyrkoherrn beslutar, så är församlingen nöjd med.

Jag har tagit examen i sommar 48. Jag är född i F** 1822, fast jag nu vistas i *** derföre att min mamma är barnmorska i ***, jag har icke sökt någon plats förr än nu jag ämnar söka H* om det samtyckes af kyrkoherrn, detta torde jag ödmjukast få erhålla genom bref så snart jag får bref af kyrkoherrn, så skall jag skicka postpenningar till kyrkoherrn fullt ut åt kyrkoherrn. Min sysselsättning, är skrifva. Ett vill jag bedja kyrkoherrn att han aktar sig för ökända skollärare, som icke kännes, ty jag känner många skollärare, som är mycket fallen för de spiritiösa saker och för öfrigt ofärdiga o. s. v., en stor del dessa ofvannämnde kan jag med ed bestyrka att de äro mig ovetteliga.

Ödmjukaste beder jag om svar på följande post. Postporto skall komma så snart jag får bref.

Med någon andakt tecknar

An. E***,
angeläget.

*** den 17 november 1848,
adr. F***.

*

Ur ett tal till dalregementet af en dess pastor.

-- -- -- Framåt är dagens lösen, framåt på kunskapens fält i frihetens verld, i krigarens leder; så bör ock vara i allt sant, i allt ädelt, allt dugtigt, allt godt, i allt tänkande, kännande, vetande, förvärfvande, inhemtande, besittande, egande. Ingen halfhet, intet stillastående, allt förbättrande, förädlande, framåtgående. En *väl* öfvad, i vapnens

bruk *hemmastadd*, i svängningar och krigiska rörelser *bevandrad* trupp är en fröjdande syn att åse, en stor nytta för staten och dess medlemmar. *Blifve* och *vare* det er del! -- -- --

Vi bebo jernets land, och jern gör åska oskadbar; vapen och kraftig arm: se der fiendens afbräck, stäckningen af hans framfart, qväsningen af hans öfvermod, stolthet, fräckhet. Och så, efter storm och oväder, lugn, men icke förr än molnen äro urladdade, åskämnet förbrukadt, förtärdt, och luften rensad från skadliga ångor, osunda dunster, då först lugn, och solen framträder Ödmjukaste beder jag om svar på följande post. Postporto skall komma så snart jag får bref.

Med någon andakt tecknar

An. E***,
angeläget.

*** den 17 november 1848,
adr. F***.

*

Ur ett tal till dalregementet af en dess pastor.

-- -- -- Framåt är dagens lösen, framåt på kunskapens fält i frihetens verld, i krigarens leder; så bör ock vara i allt sant, i allt ädelt, allt dugtigt, allt godt, i allt tänkande, kännande, vetande, förvärfvande, inhemtande, besittande, egande. Ingen halfhet, intet stillastående, allt förbättrande, förädlande, framåtgående. En *väl* öfvad, i vapnens bruk *hemmastadd*, i svängningar och krigiska rörelser *bevandrad* trupp är en fröjdande syn att åse, en stor nytta för staten och dess medlemmar. *Blifve* och *vare* det er del! -- -- --

Vi bebo jernets land, och jern gör åska oskadbar; vapen och kraftig arm: se der fiendens afbräck, stäckningen af hans framfart, qväsningen af hans öfvermod, stolthet, fräckhet. Och så, efter storm och oväder, lugn, men icke förr än molnen äro urladdade, åskämnet förbrukadt, förtärdt, och luften rensad från skadliga ångor, osunda dunster, då först lugn, och solen framträderherrlig, jorden grönskar, växter frodas, och folken trifvas väl. — — —

M—n.

*

Småplock af Sophie Sager.

1. Prenumerationsanmälan.

De respektive damer, som tillhöra Uppsala notabilitet och som vilja räknas bland mina värde prenumeranter, behagade infinna sig hos undertecknad förmiddagarna från klockan 10—12 för att enskildt, d. v. s. utan maskulina vittnen eller besök sina namn anteckna, emedan jag hört att damerna här tyvärr ej ännu eger den emancipation, som fordras för att bland civiliserade kavaljerer vara ogenerade. Jag vill framdeles gifva offentliga föreläsningar (som många önska) öfver qvinnans emancipation och föregå med triumferande exempel. Hvar och en bör söka att vinna upplysning; och aflyfta fördomens slafviska draperi, som jag, fast ung, förkastar utan oöfvervinnelig strid, med helgad frid, då jag stolt trotsar alla opinionens falska grundsatser.

Sophie Sager, f. d. *Victoire von Bergens.*

2. Annons.

Emedan jag ej får ut mina skrifter så fort jag önskar i Uppsala tidning, så ämnar jag att utgifva ett par privata tidningar, om jag får nog herrlig, jorden grönskar, växter frodas, och folken trifvas väl. — — —

M—n.

*

Småplock af Sophie Sager.

1. Prenumerationsanmälan.

De respektive damer, som tillhöra Uppsala notabilitet och som vilja räknas bland mina värde prenumeranter, behagade infinna sig hos undertecknad förmiddagarna från klockan 10—12 för att enskildt, d. v. s. utan maskulina vittnen eller besök sina namn anteckna, emedan jag hört att damerna här tyvärr ej ännu eger den emancipation, som fordras för att bland civiliserade kavaljerer vara ogenerade. Jag vill framdeles gifva offentliga föreläsningar (som många önska) öfver qvinnans emancipation och föregå med triumferande exempel. Hvar och en bör söka att vinna upplysning; och aflyfta fördomens slafviska draperi, som jag, fast ung, förkastar utan oöfvervinnelig strid, med helgad frid, då jag stolt trotsar alla opinionens falska grundsatser.

Sophie Sager, f. d. *Victoire von Bergens.*

2. Annons.

Emedan jag ej får ut mina skrifter så fort jag önskar i Uppsala tidning, så ämnar jag att utgifva ett par privata tidningar, om jag får nogprenumeranter derpå, som får anteckna sig der det utgifves, de få då veta hvad de ej ana.

S. Sager (psevdonym *Victoire v. B—*).

3. Ett stycke dito.

Observez, mes dames! Min novells damprenumeranter behagade infinna sig så fort som möjligt kl. 10—12 f. m. och civiliserade kavaljerer från sistnämnde tid till kl. 7 e. m. Min societé har entré till kl. 9, söndagar undantagandes. Emedan jag ej ämnade göra min sefiriska sesjur längre här, i anseende till min snara resa till Skandinaviens hufvudstäder etc., och emedan jag ej här kan få poetiskt privat logis, då min annons derom kom putsveck, så är det obestämdt -- -- --

S. Sager, *Victoire von Be—.*

P. s. Min privata tidning kommer väl ej ut, emedan redaktörer frukta för lundqvistiska kandelabrar.

4. Laconiskt sv= på magisterns sotirer i tidningen »Knut», tjugondedag jul 1850.

När stormen rasar uti norden, och skakar frukten i sin famn så dignar qvisten ned till jorden och förkastas utan -- namn.

»Qvasimodo (»den grymmaste!») han satt och skref sotirer ... En ringare i Notre Dame är lundens qvist — Capriseförutan vett och modesti han spelar dennes dram.

Och slår i »Knut» sin dumma dikt, lik herr magistern, »mörk och mager», och lång och krokig utaf gikt, ja eller utaf dugg-podager.

Egendomligt af

Sophie Sager.
Stockholm 1850.

*

Transumt af ett hälftenbrukarekontrakt

1:o. Utmarken fås begagnas af oss gemensamt, men i den så kallade Oxhagen får hälftenbrukaren ej insläppa flera kreatur än jag sjelf.

9:o. Det bakom gården stående svinhuset förbehåller jag mig till eget behof, men hvad svinstigorna beträffar, få de af oss båda gemensamt begagnas.

10:o. Odlingen, som jag och en annan bonde verkställt å utmarken, skall hälftenbrukaren mig ersätta med 2:ne tunnor säd in natura.

11:o. Det spanska fårslaget, som jag vid gården producerat, skall hälftenbrukaren med nit och omsorg fortplanta.

* förutan vett och modesti han spelar dennes dram.

Och slår i »Knut» sin dumma dikt, lik herr magistern, »mörk och mager», och lång och krokig utaf gikt, ja eller utaf dugg-podager.

Egendomligt af

Sophie Sager.
Stockholm 1850.

*

Transumt af ett hälftenbrukarekontrakt

1:o. Utmarken fås begagnas af oss gemensamt, men i den så kallade Oxhagen får hälftenbrukaren ej insläppa flera kreatur än jag sjelf.

9:o. Det bakom gården stående svinhuset förbehåller jag mig till eget behof, men hvad svinstigorna beträffar, få de af oss båda gemensamt begagnas.

10:o. Odlingen, som jag och en annan bonde verkställt å utmarken, skall hälftenbrukaren mig ersätta med 2:ne tunnor säd in natura.

11:o. Det spanska fårslaget, som jag vid gården producerat, skall hälftenbrukaren med nit och omsorg fortplanta.

*

Tydlig förklaring —

en gästgifvares protest, ingifven till kammarkollegium.

Jag har ertjent näringsrörelse, som naturlivis tillhör det oroliga besväliga priktansкösa gestgifveriet, hvaraf min granne äger hälften och äfter rättvisan lika skattskyldig.

Hvarför ä det berednings- och pröfningskommitteer? skulle de nu äfven misstänkas i N. län som det handhafver och tjänner slavens belägenhet i 30 år.

Nu på 71 års ålder oväntadt blifva pröfvad på detta sätt, jag vet icke hvad vederbörande vill svenska slavarnes kalla blod mot i andra länder som vore önsklit att det icke blefve efterapat. Anmärkningen bestrides till alla delar.

N. N.

*

Inspektorsrapport.

Högvälborne fru grefvinna ers höga nåd och riddarinna, jag skulle fråga hennes nåd om de dera harfpinnerna och hästskona, som mäster Smitt gjorde skall begagnas åt nådiga herrskapet på Siggatorp, och hur jag skall bära mig åt med rågen, som ligger på vinden och är af råttorna alldeles uppäten. Här står väl till med alla kreaturen

Tydlig förklaring —

en gästgifvares protest, ingifven till kammarkollegium.

Jag har ertjent näringsrörelse, som naturlivis tillhör det oroliga besväliga priktanskösa gestgifveriet, hvaraf min granne äger hälften och äfter rättvisan lika skattskyldig.

Hvarför ä det berednings- och pröfningskommitteer? skulle de nu äfven misstänkas i N. län som det handhafver och tjänner slavens belägenhet i 30 år.

Nu på 71 års ålder oväntadt blifva pröfvad på detta sätt, jag vet icke hvad vederbörande vill svenska slavarnes kalla blod mot i andra länder som vore önsklit att det icke blefve efterapat. Anmärkningen bestrides till alla delar.

N. N.

*

Inspektorsrapport.

Högvälborne fru grefvinna ers höga nåd och riddarinna, jag skulle fråga hennes nåd om de dera harfpinnerna och hästskona, som mäster Smitt gjorde skall begagnas åt nådiga herrskapet på Siggatorp, och hur jag skall bära mig åt med rågen, som ligger på vinden och är af råttorna alldeles uppäten. Här står väl till med alla kreaturenutom gamla Anika som inte har några skor, hon är på tredje dagen så svårt ansatt af häfftan, att hon hvarken kan beställa vått eller torrt, madam Jungström har bedt henne doppa sill i tjära, men hon är så urvetten att ingen kan fåna att smakat, mamsell säger att det ingen säkerhet är för hönnsa, ty höken höll på att ta hennes i går. Här följer innerligt 1 st. släde samt 10 st. grisar som hennes nåd befallde då hon sist var här att torparne skulle göra på dagsverke. Önskandes eders nåd ett godt och fröjdefullt år, hvarpå alltsammans begäres ett underdånigt qvitto. Södre d. 9 januarie 1840.

Jöns Jönsson.

*

Efterlysningar,

uppläste i Ore kyrka i Dalarne.

1) En hvit halftysk gumse, afklippta bägge öronen snöpt till — gästgifvare i Arfvet.

2) En svart snöpt gumse klyfven i venstra öra till — *Nissa Anders*.

3) En svart gumse osnöpt i högra örat, klippt på baksidan i det venstra — *Tomas Erik* i Sunnanved.

* utom gamla Anika som inte har några skor, hon är på tredje dagen så svårt ansatt af häfftan, att hon hvarken

kan beställa vått eller torrt, madam Jungström har bedt henne doppa sill i tjära, men hon är så urvetten att ingen kan fåna att smakat, mamsell säger att det ingen säkerhet är för hönnsa, ty höken höll på att ta hennes i går. Här följer innerligt 1 st. släde samt 10 st. grisar som hennes nåd befallde då hon sist var här att torparne skulle göra på dagsverke. Önskandes eders nåd ett godt och fröjdefullt år, hvarpå alltsammans begäres ett underdånigt qvitto. Södre d. 9 januarie 1840.

Jöns Jönsson.

*

Efterlysningar,

uppläste i Ore kyrka i Dalarne.

1) En hvit halftysk gumse, afklippta bägge öronen snöpt till — gästgifvare i Arfvet.

2) En svart snöpt gumse klyfven i venstra öra till — *Nissa Anders*.

3) En svart gumse osnöpt i högra örat, klippt på baksidan i det venstra — *Tomas Erik* i Sunnanved.

*

Bref från en procentare.

Härr Calbärg.

Jag skule fråga om härn inte kunne bätala mig de pengar som jag för ett år sän lånte härn, jag tyker att jag har väntat lenge nog, Z. lovade att han skule skika brev mä en bekannt som for te X. men när han kom tebaxs han som for så hadde han inga pengar mä sig. Jag tycker att det är orätt af härn att intet bätala mig, jag andhåler derföre att härn så snart härn kan bätala mig för jag tyker härn skule sedan så lång tid kunatt bätala mig, skika åtminstone svar om härn vill bätala mig eller när härn vill bätala mig för jag kan inte vänta längre med bätalningen.

Högaktningsfult

J. P. L—n.

*

Anteckningar efter professor D—éns föreläsningar.

Tryckfrihet indelar jag i: *a*) tryck, och *b*) frihet.

Skepp kallas en fast, flytande del af en stats vandrande territorium.

Jus canonicum betydde i äldre tider rättigheten öfver ett fiskvatten till så långt håll från staden, som man kunde nå med en kanonkula.

Bref från en procentare.

Härr Calbärg.

Jag skule fråga om härn inte kunne bätala mig de pengar som jag för ett år sän lånte härn, jag tyker att jag har

väntat lenge nog, Z. lovade att han skule skika brev mä en bekannt som for te X. men när han kom tebaxs han som for så hadde han inga pengar mä sig. Jag tycker att det är orätt af härn att intet bätala mig, jag andhåler derföre att härn så snart härn kan bätala mig för jag tyker härn skule sedan så lång tid kunatt bätala mig, skika åtminstone svar om härn vill bätala mig eller när härn vill bätala mig för jag kan inte vänta längre med bätalningen.

Högaktningsfult

J. P. L—n.

*

Anteckningar efter professor D—éns föreläsningar.

Tryckfrihet indelar jag i: *a*) tryck, och *b*) frihet.

Skepp kallas en fast, flytande del af en stats vandrande territorium.

Jus canonicum betydde i äldre tider rättigheten öfver ett fiskvatten till så långt håll från staden, som man kunde nå med en kanonkula.

Staten eger rätt öfver sitt territorium med hvad deruppå finnes; men här är ett vigtigt undantag att göra, nämligen flygande fåglar och springande djur.

Månne ej soldaten begår ett brott emot folkrätten, då han laddat sitt gevär med dubbla kulor? Jo visserligen.

Om fjerde profpredikanten aflider, med döden afgår, det vill säga dör, så...

Skilnaden emellan svenska och norska grundlagen är den att i den svenska äro paragraferna betecknade med siffror och i den norska med bokstäfver.

Underställningsmål, det är sådana, der man dömes till frihetens eller lifvets förlust på längre tid än tre månader.

Fenomen, det är en ö, som stiger upp ur hafvet och sedan plötsligen försvinner.

*

Auktionskungörelse.

Genom öppen och frillig auktion, som förätas på stallet den 31 september, försäljes till den högstbjudande ¼ mattal Stubbenäs, belägget intill allmänna landsväggen mellan Trindhult och Bullerbacka, ½ mil från nästa stad. Stallet är indeldt i cirkelation, föder ett tillräckligt antal nöt, alla hästar, får och svin oberäknade, har skog till hussbehof, och utmärker sig för jordmånan, förnämligast trädgården, som har en mängd buskar och bärande träd af alla sorters god frukt. Gården Staten eger rätt öfver sitt territorium med hvad deruppå finnes; men här är ett vigtigt undantag att göra, nämligen flygande fåglar och springande djur.

Månne ej soldaten begår ett brott emot folkrätten, då han laddat sitt gevär med dubbla kulor? Jo visserligen.

Om fjerde profpredikanten aflider, med döden afgår, det vill säga dör, så...

Skilnaden emellan svenska och norska grundlagen är den att i den svenska äro paragraferna betecknade med siffror och i den norska med bokstäfver.

Underställningsmål, det är sådana, der man dömes till frihetens eller lifvets förlust på längre tid än tre månader.

Fenomen, det är en ö, som stiger upp ur hafvet och sedan plötsligen försvinner.

*

Auktionskungörelse.

Genom öppen och frillig auktion, som förätas på stallet den 31 september, försäljes till den högstbjudande ¼ mattal Stubbenäs, belägget intill allmänna landsväggen mellan Trindhult och Bullerbacka, ½ mil från nästa stad. Stallet är indeldt i cirkelation, föder ett tillräckligt antal nöt, alla hästar, får och svin oberäknade, har skog till hussbehof, och utmärker sig för jordmånan, förnämligast trädgården, som har en mängd buskar och bärande träd af alla sorters god frukt. Gårdenhar ett passabelt läge i en lummig park, och römlig vattentillgång för ångbräneri af huggade spekelanter. Husen äro af träd, och bestå af väl inredna tapetrificerade rum, såväl mangården som ladygården, hvartill höra nyligen reputrerade höns- svin- och hemlighus under samma tack. Dessutom fines en badstygga, med kjelare, der terporaturen är licka både somar och vinter, till gården hörer desuttom en uttmark, som dock ännu är opudlad, emedan den liger till störe dellen under vatten. Bruket sköttes utan svårighet med tillräckligt folk; och tillträdet kan få ske efter öfverenskommelsen. Blifvande köpeskilling erläges på förfallodagen, med ränta från samma tid. Vidare på stallet, eller genom korespondans med aktionisten.

*

Ett angeläget bref.

(Utanskriften:) Konungens trotjenare och postmästaren vid kongl. postkontoret i Mariefred högädle herren herr N N. Till kongl. postkontoret i Mariefred och Gripsholm. (*Innehållet:*) Anhålles ödmjukligen hos herr postmästaren i Mariefred, att genast vid detta brefvets ankomst till edert kontor, afsända detta angelägna bref till den domhafvanden i dessa härader, som nu sitter höstetinget i höst i Eskilstuna den 21 november, — den lagman eller häradshöfding, som nu skall hålla tingen i dessa härader, Vester-Rekarnes härad, att han nu genast, straxt, nästa postdag får detta har ett passabelt läge i en lummig park, och römlig vattentillgång för ångbräneri af huggade spekelanter. Husen äro af träd, och bestå af väl inredna tapetrificerade rum, såväl mangården som ladygården, hvartill höra nyligen reputrerade höns- svin- och hemlighus under samma tack. Dessutom fines en badstygga, med kjelare, der terporaturen är licka både somar och vinter, till gården hörer desuttom en uttmark, som dock ännu är opudlad, emedan den liger till störe dellen under vatten. Bruket sköttes utan svårighet med tillräckligt folk; och tillträdet kan få ske efter öfverenskommelsen. Blifvande köpeskilling erläges på förfallodagen, med ränta från samma tid. Vidare på stallet, eller genom korespondans med aktionisten.

*

Ett angeläget bref.

(Utanskriften:) Konungens trotjenare och postmästaren vid kongl. postkontoret i Mariefred högädle herren herr N N. Till kongl. postkontoret i Mariefred och Gripsholm. (*Innehållet:*) Anhålles ödmjukligen hos herr postmästaren i Mariefred, att genast vid detta brefvets ankomst till edert kontor, afsända detta angelägna bref till den domhafvanden i dessa härader, som nu sitter höstetinget i höst i Eskilstuna den 21 november, — den lagman eller häradshöfding, som nu skall hålla tingen i dessa härader, Vester-Rekarnes härad, att han nu genast, straxt, nästa postdag får dettaangelägna, mycket angelägna bref, anhålles härom ödmjukligen.

C. E. Dankvardt Liljeström.

*

Far till son.

Min kära Pelle! Härhos sänder jag dig en gammal rock, af hvilken du kan göra dig en ny, och lofvar jag dig att närmare jul skicka Lisa (förmodligen en häst) till staden, på hvilken du kan rida hem, och bli hos oss öfver högtiden. Din mor skickar dig här innelyckt två plåtar, som jag ej skall veta utaf; men om du förstör dem på samma sätt som de femton plåtar jag sist sände dig, så är du en stor hundsvott och jag din hulde fader

Pehr Nilsson.

*

»Sagosoppa».

Harmonierat sv— till tidens »rikskunnige» P—...!

Höglärde herr P—! Jag har ej haft äran att läsa edert bibliotek, ej heller »det går an — och kan således ej harmoniera med hvad ni behagat yttra om mig i den gamla tiden, icke eller har jag läst edra »laguniska» fraser, jag haft äran emottaga utan »entusiasm»: hvilka med mitt angelägna, mycket angelägna bref, anhålles härom ödmjukligen.

C. E. Dankvardt Liljeström.

*

Far till son.

Min kära Pelle! Härhos sänder jag dig en gammal rock, af hvilken du kan göra dig en ny, och lofvar jag dig att närmare jul skicka Lisa (förmodligen en häst) till staden, på hvilken du kan rida hem, och bli hos oss öfver högtiden. Din mor skickar dig här innelyckt två plåtar, som jag ej skall veta utaf; men om du förstör dem på samma sätt som de femton plåtar jag sist sände dig, så är du en stor hundsvott och jag din hulde fader

Pehr Nilsson.

*

»Sagosoppa».

Harmonierat sv— till tidens »rikskunnige» P—...!

Höglärde herr P—! Jag har ej haft äran att läsa edert bibliotek, ej heller »det går an — och kan således ej harmoniera med hvad ni behagat yttra om mig i den gamla tiden, icke eller har jag läst edra »laguniska» fraser, jag haft äran emottaga utan »entusiasm»: hvilka med mitt angelägna, mycket angelägna bref, anhålles härom ödmjukligen.

C. E. Dankvardt Liljeström.

*

Far till son.

Min kära Pelle! Härhos sänder jag dig en gammal rock, af hvilken du kan göra dig en ny, och lofvar jag dig att närmare jul skicka Lisa (förmodligen en häst) till staden, på hvilken du kan rida hem, och bli hos oss öfver högtiden. Din mor skickar dig här innelyckt två plåtar, som jag ej skall veta utaf; men om du förstör dem på samma sätt som de femton plåtar jag sist sände dig, så är du en stor hundsvott och jag din hulde fader

Pehr Nilsson.

*

»Sagosoppa».

Harmonierat sv— till tidens »rikskunnige» P—...!

Höglärde herr P—! Jag har ej haft äran att läsa edert bibliotek, ej heller »det går an — och kan således ej harmoniera med hvad ni behagat yttra om mig i den gamla tiden, icke eller har jag läst edra »laguniska» fraser, jag haft äran emottaga utan »entusiasm»: hvilka med mittlaconiska sv— väl presenteras, ehuru jag ej kan sympatisera med babyloniska herr —

Sophie Sager.

*

Sorgbeklagelse.

S. t.! Den stora sorg och afsaknad, som den högste medelst sitt allvisa råd och skickelse behagat hädankalla och i det eviga försätta tit. kärälskeliga dotter, då en stor sorg och afsaknad beklagar jag högeligen. Önskar den högste sådana sorgliga tiender, äfven i långliga tider och med god helsa och långan lifstid uppehålla. Framhärdar tit. hörsamme tjenare

Ad. N–m.

*

Försvarssedel.

Att som spelmannen N. N. hos mig gör biträde af allt som i huset förefaller uti karls ställe, emedan mina söner äro gifta och jag ej har någon man, just derföre eger han mat i huset hos mig och försvar, som härmed intygas.

Beata N—g—n.

* laconiska sv— väl presenteras, ehuru jag ej kan sympatisera med babyloniska herr —

Sophie Sager.

*

Sorgbeklagelse.

S. t.! Den stora sorg och afsaknad, som den högste medelst sitt allvisa råd och skickelse behagat hädankalla och i det eviga försätta tit. kärälskeliga dotter, då en stor sorg och afsaknad beklagar jag högeligen. Önskar den högste sådana sorgliga tiender, äfven i långliga tider och med god helsa och långan lifstid uppehålla. Framhärdar tit. hörsamme tjenare

Ad. N–m.

*

Försvarssedel.

Att som spelmannen N. N. hos mig gör biträde af allt som i huset förefaller uti karls ställe, emedan mina söner äro gifta och jag ej har någon man, just derföre eger han mat i huset hos mig och försvar, som härmed intygas.

Beata N—g—n.

* laconiska sv— väl presenteras, ehuru jag ej kan sympatisera med babyloniska herr —

Sophie Sager.

*

Sorgbeklagelse.

S. t.! Den stora sorg och afsaknad, som den högste medelst sitt allvisa råd och skickelse behagat hädankalla och i det eviga försätta tit. kärälskeliga dotter, då en stor sorg och afsaknad beklagar jag högeligen. Önskar den högste sådana sorgliga tiender, äfven i långliga tider och med god helsa och långan lifstid uppehålla. Framhärdar tit. hörsamme tjenare

Ad. N–m.

*

Försvarssedel.

Att som spelmannen N. N. hos mig gör biträde af allt som i huset förefaller uti karls ställe, emedan mina söner äro gifta och jag ej har någon man, just derföre eger han mat i huset hos mig och försvar, som härmed intygas.

Beata N—g—n.

*

Ödmjukaste memorial.

Hos tit. får undertecknad anhålla om 50 prygel för fylleri och försummelse i tjensten af timmermannen Nils L—m.

Stockholm den 4 september 18**.

Olof W—g.

*

Attest.

Enkefru majorskan Eva Beata von **, född välborna Eva Beata von **, som tillbringar sitt högstbeklagliga enkostånd, som timade för 3:ne år sedan med 4 smärre barn och uti denna kristeliga Guds församling, hvarest hon kristeligen begår de dyra nådemedlen. Och önskas henne all Guds nåd hos höga vederbörande uti sin ansökan om någon pansion för sina lekamliga omständigheter som äro ganska trånga för att kunna anständeligen framföda sig och sina 4 barn, som härmed på begäran intygas af Riselunda komministersboställe den 27 april 1781.

P. B.

*

Ödmjukaste memorial.

Hos tit. får undertecknad anhålla om 50 prygel för fylleri och försummelse i tjensten af timmermannen Nils L—m.

Stockholm den 4 september 18**.

Olof W—g.

*

Attest.

Enkefru majorskan Eva Beata von **, född välborna Eva Beata von **, som tillbringar sitt högstbeklagliga enkostånd, som timade för 3:ne år sedan med 4 smärre barn och uti denna kristeliga Guds församling, hvarest hon kristeligen begår de dyra nådemedlen. Och önskas henne all Guds nåd hos höga vederbörande uti sin ansökan om någon pansion för sina lekamliga omständigheter som äro ganska trånga för att kunna anständeligen framföda sig och sina 4 barn, som härmed på begäran intygas af Riselunda komministersboställe den 27 april 1781.

P. B.

*

Bref från en bokbindare.

Bäste h:r B.!

Härmed underrättas, genom lämpligt bud med — hemmansägaren A. i Stammen F. att, arbetet har varit complett färdigt, i 5 veckor — Då h:r B. änteligen påskyndade, då vi råkades siste gången, att sednast 3:ne vickor derefter, då händelsen gör att då ett arbete är färdigt behöfver en handtverkare sin liqvid Anhålles härjämte venskapsfullt att h:r B. täckes godhetsfullt sända liqvid, enligt acorderadt pris, för 25 band af 30 sk. per sty. Summa rdr rgs 16, då för öfrigt qvitterad räkning skall medfölja. H:r B. giorde mig synnerligen en stor tjenst om liqvid sändes med umgående post, alldenstund h:r B. känner mitt arbetes acuratess, som jag äfven dänna gång fullt garangterar. Skall nu så vara att h:r B. miskänner mig, eller med andra ord ej vill sända liqvid så för alldel ställ om, att ofvannämda A. får uppdrag att afhämta arbetet då han kommer att resa till S. om en 8:ta dagar så lofvar jag att böckerna skall blifva omsorgsfullt ambalerada. Var nu god uppfyll min begäran anhåller vänligen

E. M—t.

*

Mera af samma fatabur.

Bästa herr B.!

Härmed har jag nöjet underrätta hh. att det inlämnade arbetet är complett färdigt, till alla delar — Äfvenledes önskar jag, att hh. skall vara belåten äfven dänna gång med arbetets fullgörande, ty jag har till alla delar correckt följt den promemoria jag emotog, samt med all omsorg fullbordadt arbetet, från början till slut; äfvenledes di 34 styc. hvilka begärdes, skulle vara i pappersband, har jag i det stället bundit i snygga pappband, med blått olifant papper like med profbandet, att sätta upp hvarje band med dess titel är ju ett öfverflöd ty jag förmodar att hh. äfven har en p. m. öfver hvarje band —

Härmed anhåller jag vänligen, om hh. täckes godhetsfullt göra mig den hederstjensten o. sände mig min lille

fodran enligt hosföljande räkning. H:r B. giorde mig sannerligen en stor tjenst, derföre har jag påskyndadt med hh. arbete Jag lofvar på min heder, att arbetet är utomordentligt, och omsorgsfullt till alla delar, ty kanske hh. ej får någe bud förr än gossarne kommer d. 1 sept. Det vore illa för mig, jag hoppas att vi är gamla bekanta, jag har i sanning åtskilliga större arbeten inne som har varit färdige i flere månader, som ligger ett stort capital borte, i synnerhet för en handtvärkare. Jag framlefver hh. vän, Med aktning har äran

E. M–t.*Obs.* En gång då hh. sänder bud efter böckerne, så var god ej glöm omslagspapperet till hvarje band, ifall hh. så vill, men jag vet huru hh. önskade förra gången, som hh. sjelf tillsläppte.

D.s.

*

Bröllopsvers.

»Så sannt som jag lefver», har herran sagt, »Jag uppå eder en börda lagt; — En börda så lätter och så ljuf, När Amor kommer som en liten tjuf.» Tagen nu hvarandra i hand Och leden hvarandra till det sälla land, Det lilla Kanaan med sängomhängen, Så ljuft och lustigt som den gröna ängen. Och stigen sedan upp vid morgonsolens brand Och tagen sedan hvarandra åter i hand Och gån till edra sysslor i lust och gamman, Alldeles tillsamman. Och så välsigne eder herren Jehova, Och då försäkrar jag att det skall gå bra. *Obs.* En gång då hh. sänder bud efter böckerne, så var god ej glöm omslagspapperet till hvarje band, ifall hh. så vill, men jag vet huru hh. önskade förra gången, som hh. sjelf tillsläppte.

D.s.

*

Bröllopsvers.

»Så sannt som jag lefver», har herran sagt, »Jag uppå eder en börda lagt; — En börda så lätter och så ljuf, När Amor kommer som en liten tjuf.» Tagen nu hvarandra i hand Och leden hvarandra till det sälla land, Det lilla Kanaan med sängomhängen, Så ljuft och lustigt som den gröna ängen. Och stigen sedan upp vid morgonsolens brand Och tagen sedan hvarandra åter i hand Och gån till edra sysslor i lust och gamman, Alldeles tillsamman. Och så välsigne eder herren Jehova, Och då försäkrar jag att det skall gå bra.

»Risgröt.»

I oceaners svall jag troners grundval sänkte; Men vågen ock en väg åt djupets lågor skänkte. *Mammot.*

.... Pingstafton var jag åter och passerade dagen i stan medan ångbåten besökte exellence Brahes sköna egendom Skokloster; men annandagen, då slog den eleganta verlden i Upsala sig lös, till skogs med Upsala åt egendomen Vik i Mälaren. Under förmiddagsfarten suto damerna blyga som vid tåaletten, och herrarna slungade någon gång en hafvande blick åt hoppets fädernesland; men uppkomna till Vik blandade sig konstens nektar med naturens. Punschbuteljerna utbreddes i gräset; man sjöng, drack, promenerade, gjorde nya bekantskaper, drack den älskvärda Johanna von Schultz' välgång; hvars partier jag 1831 i Upsala lärde känna, men äfven här följde på det goda något bättre. Middagen som sades vara opåtänkt, men uppfyllde vår förväntan, gafs af commissarien insp. Hellstrand vid öppen taffel, jemte kaffe, vin m. m.; priset var moderat och uppassningen lefvande. Dagen var skön, skönare än första. Sånginterváller med körer ökade rundens nyfikenhet. Folk från staden och landtmän af alla åldrar och stånd blandade sig, som i stora verlden med de seglande. Versar med egen melodi, dem jag sjelf författat, vunno isynnerhet allmänt bifall, och ett da capo påyrkades under återresan.Klockan half 5 lossades

signalskottet, och 5, då andra gick, voro vi alla om bord, då ångkraften började sitt dån med knak och brak. Alla sinnen voro lugna, och ögonen släckte sin törst af omgifningen; nu öppnades en ny lek med sjampanjkorkarna; efter samtal i varierande ämnen förnyades sången. Damerna, som sången egentligen borde vara helgad, voro här på sina bänkar å altanen tysta spectatricer och amatricer af vårt joller. Glasen höjde våra händer, de frikostiga bröderna proponerade å närvarandes som frånvarandes vägnar min välgång, som derpå besvarades, hvarefter jag vid trappsteget jemte en af herrarne på altanen vände mig med en skål för Upsala sköna å ångbåten. Rätt som det var klingade åter champagneglasen för mig, under högljudt yttrande af kretsens förste talare: Herr apotekare Ris' skål! vi öfverensstämma, å hela kårens vägnar, fullkomligt med våra bröder, de studerande i Lund, förklarande härmedelst herr apotekaren Ris för nordens näktergal. I Lund heter det: som Tegnér nu lemnar oss, så förklara vi härmedelst offentligen å stående marknad o. s. v., då jag tackade, beklagande att ej vara vuxen så höga slag som en Tegnér, än mindre i 47 tonförändringar härma södra Sveriges filomela. Att jag på ett ställe i mina versar till h. k. h. kronprinsen ansågs öfverträffa skalden, var en tillfällighet ......

H. N. Ris.

*

Kostliga boktitlar.

N:r 1. En gyllene stjerna, sedd på det andeliga firmamentet i Riga, på den tiden då vännen sökte vännen i mörkret och midnattstid, om tre bröd att lägga för den vägfarande vännen, alla värnlösa Guds barn till tröst i dessa verldens sista tider.

N:r 2. Andelig perleskrud, uti åtta kostliga perleband, alla kyska och sedliga jungfrur till herrlig kropps- och själssirat.

N:r 3. Evangeliskt kyleplåster mot syndens och satans liktornar, beredt af *Peder Muus.*

*

Angående en utmätning.

Partikuliera förmåners uträkningar, gör en gunstig viljas benägna förmögenhet, och förmår mig att utexeqvera, som intet att bekommandes varder. Herr kyrkoherdens ödmjuka vilja, och befallningsmannens nådiga resolution, skall hos mig i undergifvenhet blifva.

*

Kostliga boktitlar.

N:r 1. En gyllene stjerna, sedd på det andeliga firmamentet i Riga, på den tiden då vännen sökte vännen i mörkret och midnattstid, om tre bröd att lägga för den vägfarande vännen, alla värnlösa Guds barn till tröst i dessa verldens sista tider.

N:r 2. Andelig perleskrud, uti åtta kostliga perleband, alla kyska och sedliga jungfrur till herrlig kropps- och själssirat.

N:r 3. Evangeliskt kyleplåster mot syndens och satans liktornar, beredt af *Peder Muus.*

*

Angående en utmätning.

Partikuliera förmåners uträkningar, gör en gunstig viljas benägna förmögenhet, och förmår mig att utexeqvera, som intet att bekommandes varder. Herr kyrkoherdens ödmjuka vilja, och befallningsmannens nådiga resolution, skall hos mig i undergifvenhet blifva.

*

Löjliga utanskrifter.

N:r 1. Till min högtärade svåger, välborne herr kaptenen och riddaren af majestätliga svärdsorden, som skall logera på riddarhuset.

N:r 2. A monsieur, monsieur Jöns, i Stockholm. Brefvet lemnas der jag sist bodde, så får han det.

N:r 3. Till mina kära söners informator, à Upsala.

N:r 4. Till min kära son Sven; bor tre trappor upp i Stockholm,

N:r 5. Till herr N. N., furstlig hof-, lif-, trum- och husarpetare.

N:r 6. Till pastorsembetet i Luleå. Inneliggande piga tillhör F. Backteman, om en sådan finnes i Luleå stad.

N:r 7. (från en skräddare:) A monsieur monsieur née de öfveramiral, née de öfvercommendant, née de baron, née de landshöfding, née de riddare, née de commendeur, née de svärdsorden, née de Sjöblad, née de Marsvinsholm.

N:r 8. (svaret derpå:) A monsieur monsieur née de sax, née de vax, née de syl, née de pryl, née de nål, née de stål, née de skrå, née de trå, née de pressjern, née de presshandske, née de hundsvott, née de Hoffman, née de Malmö.

*

Förloradt.

N:r 1. Söndagen den 14 dennes borttappades en guldkråsnål, med röd sten midtuti, och perlor omkring Slottsbacken. Den rättsinnige etc.

N:r 2. I går borttappades tvenne små nycklar, hängande på ett litet band emellan Jacobs och Catharina kyrka. Den rättsinnige etc.

N:r 3. På vägen emellan persmessan och Lill-Ners borttappades den 28 juni ett hästkreatur med tre hvita fötter och en bakfot. Den som om nämnde kreatur tillrättaskaffar nöjaktig upplysning, erhåller hederlig vedergällning – och bläs i pannan.

*

En bondes bref

till riksrådet och presidenten grefve G. Cronhjelm.

Gref Cronhjelm, eders höggrefliga excellentia och höga barmhertighet.

Näst en ödmjuk *salutation*, framdrar jag en *supplication*, som innehåller denna *relation*; jag har kommit att få mig en gård under min *disposition*, uti Bro härads *jurisdiction*, på hvilken jag har användt stor *melioration*, mig till största *gravation*; sedan har jag råkat i *action*, då fogden

Förloradt.

N:r 1. Söndagen den 14 dennes borttappades en guldkråsnål, med röd sten midtuti, och perlor omkring Slottsbacken. Den rättsinnige etc.

N:r 2. I går borttappades tvenne små nycklar, hängande på ett litet band emellan Jacobs och Catharina kyrka. Den rättsinnige etc.

N:r 3. På vägen emellan persmessan och Lill-Ners borttappades den 28 juni ett hästkreatur med tre hvita fötter och en bakfot. Den som om nämnde kreatur tillrättaskaffar nöjaktig upplysning, erhåller hederlig vedergällning – och bläs i pannan.

*

En bondes bref

till riksrådet och presidenten grefve G. Cronhjelm.

Gref Cronhjelm, eders höggrefliga excellentia och höga barmhertighet.

Näst en ödmjuk *salutation*, framdrar jag en *supplication*, som innehåller denna *relation*; jag har kommit att få mig en gård under min *disposition*, uti Bro härads *jurisdiction*, på hvilken jag har användt stor *melioration*, mig till största *gravation*; sedan har jag råkat i *action*, då fogdenskickat mig *citation*, och vill ha på mig *reduktion*, för gammal *resolution* och hållen *liqvidation* och *commission* med stor *oration* och *deliberation* om denna *pretension*; och då han hvarken vill taga *obligation* eller *assignation*, vill han göra *execution* på edra förfäders *donation* och min *possession*, oaktadt *immission* och *confirmation*: men värst är, jag får ingen *dilation*, hvarföre jag har stor *lamentation*. Ty beder jag eders excellentia, som förer *direction* med *revision* öfver fogden, den *pultron*, jag kunde få *relaxation* på *seqvestration* till min *restitution* och *conservation*. Deremot bär jag en stor *affection* och *devotion*, och afvaktar med *respektion* en god *resolution*, och med *continuation* förblifver eders barmhertighets och höga excellentias ödmjuke tjenare

Jöns Jönsson.

*

Också en notifikation.

Med undergifvenhet för Guds behag, får jag härigenom underrätta, det den allgode Guden efter sitt allvisa råd behagat, den 30 dennes kl. 11 eft. m., min i lifstiden älskade vän och make. . . Varder endast på detta sätt tillkännagifvet.

* skickat mig *citation*, och vill ha på mig *reduktion*, för gammal *resolution* och hållen *liqvidation* och *commission* med stor *oration* och *deliberation* om denna *pretension*; och då han hvarken vill taga *obligation* eller *assignation*, vill han göra *execution* på edra förfäders *donation* och min *possession*, oaktadt *immission* och *confirmation*: men värst är, jag får ingen *dilation*, hvarföre jag har stor *lamentation*. Ty beder jag eders excellentia, som förer *direction* med *revision* öfver fogden, den *pultron*, jag kunde få *relaxation* på *seqvestration* till min *restitution* och *conservation*. Deremot bär jag en stor *affection* och *devotion*, och afvaktar med *respektion* en god *resolution*, och med *continuation* förblifver eders barmhertighets och höga excellentias ödmjuke tjenare

Jöns Jönsson.

*

Också en notifikation.

Med undergifvenhet för Guds behag, får jag härigenom underrätta, det den allgode Guden efter sitt allvisa råd behagat, den 30 dennes kl. 11 eft. m., min i lifstiden älskade vän och make. . . Varder endast på detta sätt tillkännagifvet.

*

Månan.

(Parodi.)

O bleka måne! står du der och kikar en sådan härlig aftonstund? Hvarföre står du der och nickar? Du får ej der en enda blund.

Din arma själ! du står så blek och mager; på dig syns endast skinn och ben; Se, bredvid dig, en stjerna skön och fager, som strålar der så klar och ren!

Nej, bort med dig du arma, bleka måne, fly undan bakom skogens bryn! Du är ju nu snart sagdt en gammal fåne, som knappt nog kan se folk i syn'.

Hur tyst och rädd du utur molnen skådar, samt speglar dig i böljan blå. din bleka hy straxt hvarje men'ska bådar, att hon till hvila måste gå.

När man dig ser på himlapellen, man blir så ruskig och så trött: ty man ser hur lat du går upp om qvällen, och hur du ditt lif förnött,

Du har der tågat sedan skapardagen, och ändock blir du aldrig nöjd;

men kanske snart är slutets timma slagen — ja kryp då in i molnens höjd; —

När vinden genom skorstenspipan klagar, och detta sorl ditt öga når: det dig påminner om förflutna dagar, du fäller då och då en tår.

Då — i förtviflans nattomhöljda stunder du kryper djupt i molnet in; men snart du blickar i de tysta lunder, der redan lärkan slumrat in.

Så stundom du ett ögonblick försvinner, men snart du tittar åter fram; men när jag då så snart dig åter finner, jag tänker: »du har ingen skam!»

Likväl skall du en gång uti det höga äfven gå in i ljusets verld: att skåda der med ett förklaradt öga den lott, som åt dig är beskärd.

G. Bjurström.

———

Bref från en af de »väckta»

till hans f. d. informator.

Bästa Rönnelöf!

Nåd och frid!

Eftersom nu S. skrifver till den käre brodren Josef (»Ä, skrifver till en student i Uppsala

men kanske snart är slutets timma slagen — ja kryp då in i molnens höjd; —

När vinden genom skorstenspipan klagar, och detta sorl ditt öga når: det dig påminner om förflutna dagar, du fäller då och då en tår.

Då — i förtviflans nattomhöljda stunder du kryper djupt i molnet in; men snart du blickar i de tysta lunder, der redan lärkan slumrat in.

Så stundom du ett ögonblick försvinner, men snart du tittar åter fram; men när jag då så snart dig åter finner, jag tänker: »du har ingen skam!»

Likväl skall du en gång uti det höga äfven gå in i ljusets verld: att skåda der med ett förklaradt öga den lott, som åt dig är beskärd.

G. Bjurström.

———

Bref från en af de »väckta»

till hans f. d. informator.

Bästa Rönnelöf!

Nåd och frid!

Eftersom nu S. skrifver till den käre brodren Josef (»Ä, skrifver till en student i Uppsalakantänka», säger lektor R.), så vill icke jag heller vara sämre.

Förvissad om att Rönnelöf icke illa upptager det att jag nu tager mig dristigheten att skrifva, ehuru jag icke vid skiljsmessan oss emellan fick något löfte derpå eller anhöll derom, gör jag det.

Då vi nu i alla fall äro stadde på en och samma väg, som drager till ett och samma mål: Kanaan, så är väl skäl till att vi, såsom andra resande bruka göra, samtala om vår resa, dess väg, dess afvägar, dess saligheter och betänkligheter, dess mål och först och sist om ledsagaren *Kristus*, förutan hvilken vi icke kunna taga ett enda steg på densamma. Ja — lofvad vare Gud, som bevisat just *oss* så mycken nåd, att *vi* hafva fått förnimma ordets kraft på *våra* hjertan! Vi veta väl att Kristus är vägen, och godt är, att det icke fins någon annan, emedan vi icke på någon annan väg kunna nalkas Gud. Han har ju så väl ställt till allt åt oss, så nu borde vår tunga aldrig upphöra med att bara sjunga tack-, lof- och fröjdesånger.

Men vi veta väl, tyvärr! det är icke så, åtminstone för min del. Det kommer så många torra och bedröfliga stunder, som äro rätt oangenäma för kött och blod, men det gör ändå godt, blott man får nåd till att under sådana förhållanden rätt skicka sig; ty det heter ju: »Dem som hafva Gud kär, tjena all ting till det bästa.» Det kommer ock stunder, då man ledsnar vid »goedagar.» Man börjar att ledsna vid enfalden i Kristo och man vill blifva vis och veta mera. Men det blir ändå alltid saligt, om man blifver nedförd ifrån dessa höjder och gjord till intet. Ty äro viicke alltid intet i oss sjelfva, huru skola vi då kunna vara i beständigt behof af hela frälsaren? Men det är

icke så godt att kunna hålla ut med att tro, då man finner att man icke tillväxer eller förmärker någon förbättring hos sig, utan i stället finner rigtig synd, så att man icke blott med munnen bekänner: »Jag är så usel, syndig och elak», som man ofta får höra.

Och dock! -- -- Huru godt är det icke att veta att saligheten icke består uti vårt själstillstånd; jag menar — att den icke tillräknas oss efter som vi hafva det hos oss — eller att den icke tillmätes oss efter vår uselhet eller fromhet. Ja, huru godt är det icke att vi, i stället för att tro (på) allt eftersom vi känna, tycka, bedja, ångra, tro och växa till, få tro på Kristus *sådan man är*. — Huru saligt är det icke att veta för arma syndare, såväl i den första bättringen som i den dagliga, att det icke beror på om de kommit *så och så långt*, utan att deruti består saligheten att Kristus är kommen *så långt*, så att han är kommen på fadrens högra hand. Rönnelöf! »Si Guds lam, som borttager verldens synder.» Då voro väl våra synder med, när de borttogos? Ja väl! Nå, då äro vi nu saliga. Ja, vi äro väl salige vordne i hoppet. »Men hoppet låter icke komma på skam.» Det fins väl ingen, som har sin sak på en så fast grund som en som tror på Kristum? Ingen kan vara saligare i denna jemmerdalen än den. Ingen kan tryggare gå sin framtid till mötes, oaktadt han lefver i en förförisk verld, än den, som nemligen har bara Kristus helt och hållet. Och hvart skola vi vända oss, när det aldra svåraste anfaller, som ärsynden? Till honom, på hvilken alla synder äro kastade för längesedan. Hvar finnes då någon synd hos oss? »Jesu Kristi, Guds sons, blod renar oss af alla synder.» Hvar finnes då någon oren fläck på oss? »Intet fördömligt är i dem, som tro på Kristus», säger Paulus. Ack, när man blott betänker detta, huru lätt blir det icke om hjertat! Frid, fröjd och kärlek till Gud, bröderna och alla uppfyller nu hjertat. — Jag har i sommar synnerligen fått erfara mycket af herrans underbara men tillika saliga förande. Jag har fått erfara sorg och glädje, mot- och medgång, ära och smälek, helsa och omskiftning med krankhet; men min enda utväg har blifvit att fly till Kristus. Han har ändå vetat råd och bot för allt. Tänk hvad det är godt ändå, att hafva en sådan doktor! Han hjelper *för intet*. — Låtom oss blott helsa på honom rätt ofta. Tänk hvad det är saligt att alltid veta: »Jag får komma *»nu»!*» Hade icke den tillgången varit för mig, att jag, efter en varseblifven öfverilning och afvikelse eller dylikt, såsom tröghet i bön och ordets betraktande, vetat: »Jag får ju komma *nu*», så hade jag redan varit förlorad. Således, efter vi nu alltid fele, så få vi alltid komma och börja på nytt, och Kristus tar oss an; ty »den till mig kommer, honom kastar jag icke ut», har han sagt.

Måtte nu fridens Gud beskydda Rönnelöf derborta och välsigna hans företag och bevara honom ifrån allt ondt och gifva nåd till att kunna stå som en man emot djefvulens, syndens och verldens bevekelse och listiga anfall. Ja, måtte Gud bevara oss alla väl! Må vi flitigt bedja och hålla oss vid ödmjukhet och saktmodighet samt vandraKristi evangelium värdigt. Må nu Kristus vara vår försonare och förebedjare när fadren, vårt mönster i lefvernet och vårt lif i döden, så ska vi nog komma hem. — Ja, tänk hvad det då skall blifva saligt!!! — Förgät icke att bedja för en svag och ringa gammal lärjunge

A. E—m.

Postskr. Det kan väl ingen neka, utan att vi hafva det bra löst och fritt, ty »den sonen gör fri, han &c.» Å andra sidan bra fast, ty »den fasta klippan blifver beståndande, som är Kristus, och en annan grund kan ingen &c.»

Rönnelöf torde vara så snäll och framföra min hjertliga helsning till J. L. Jag tackar honom hjertel. för helsningarne uti S:s href. *D. s.*

*

»Studenthafra.»

1. Till en korrespondentens landsman i Upsala.

Här är i allmänhet mycket prosaiskt folk; dock hör man ibland en ton af poesi tränga midt igenom småsinnets kackel, men denna ton förklingar som rösten i öknen, och den för ädlare känslor döfva menskligheten klagar

öfver lifvets monotona och torra prosaik. — Ett karaktersdrag af linköpingsboarne! De lefva sin tid fram i den andefattiga teori, att all vetenskap framgår ur stoftet, och att den arbetar lika mycket för Kristi evangelium värdigt. Må nu Kristus vara vår försonare och förebedjare när fadren, vårt mönster i lefvernet och vårt lif i döden, så ska vi nog komma hem. — Ja, tänk hvad det då skall blifva saligt!!! — Förgät icke att bedja för en svag och ringa gammal lärjunge

A. E—m.

Postskr. Det kan väl ingen neka, utan att vi hafva det bra löst och fritt, ty »den sonen gör fri, han &c.» Å andra sidan bra fast, ty »den fasta klippan blifver beståndande, som är Kristus, och en annan grund kan ingen &c.»

Rönnelöf torde vara så snäll och framföra min hjertliga helsning till J. L. Jag tackar honom hjertel. för helsningarne uti S:s href. *D. s.*

*

»Studenthafra.»

1. Till en korrespondentens landsman i Upsala.

Här är i allmänhet mycket prosaiskt folk; dock hör man ibland en ton af poesi tränga midt igenom småsinnets kackel, men denna ton förklingar som rösten i öknen, och den för ädlare känslor döfva menskligheten klagar öfver lifvets monotona och torra prosaik. — Ett karaktersdrag af linköpingsboarne! De lefva sin tid fram i den andefattiga teori, att all vetenskap framgår ur stoftet, och att den arbetar lika mycket förupplysningen, som stöper ljus, som den, hvilken uppstapplar på lärdomstrappan, för att derifrån sedan belysa deras andefattiga själar. — Se här några reflektioner öfver hvardagslifvet! — Jag söker auxilio philosophia moralis et practicæ rycka dem ur deras illusioner och fadda uppfattning af lifvets tema och kallas derföre en torr = prosaisk, dock lärd (lyssnen j alle) pedant; — hvad är kärlek? Jo! en förklingad känsla från ett försvunnet eden. -- -- --

C. W. T—t.

2. En lundastudent till en vän.

Jag kan nu ändtligen underrätta dig om att din så, som mig blifvit berättadt oförmodade tro att jag skulle gå igenom i studentexamen slagit felt och att jag nu ändtligen är en välbeställd student — jag tycker det smärtar mig, att du hyst om mig sådana tankar. -- -- --

O. H–d.

*

Från en inspektor.

Högädle herr brukspatron! Medelst mitt bens bräckliga tillstånd, som tagit svullnad och slagit åt hufvudet, på hvilket jag ej kan taga någon stöfvel; för den skull nödgas jag vara kort i min upplysningen, som stöper ljus, som den, hvilken uppstapplar på lärdomstrappan, för att derifrån sedan belysa deras andefattiga själar. — Se här några reflektioner öfver hvardagslifvet! — Jag söker auxilio philosophia moralis et practicæ rycka dem ur deras illusioner och fadda uppfattning af lifvets tema och kallas derföre en torr = prosaisk, dock lärd (lyssnen j alle) pedant; — hvad är kärlek? Jo! en förklingad känsla från ett försvunnet eden. -- -- --

C. W. T—t.

2. En lundastudent till en vän.

Jag kan nu ändtligen underrätta dig om att din så, som mig blifvit berättadt oförmodade tro att jag skulle gå

igenom i studentexamen slagit felt och att jag nu ändtligen är en välbeställd student — jag tycker det smärtar mig, att du hyst om mig sådana tankar. -- -- --

O. H–d.

*

Från en inspektor.

Högädle herr brukspatron! Medelst mitt bens bräckliga tillstånd, som tagit svullnad och slagit åt hufvudet, på hvilket jag ej kan taga någon stöfvel; för den skull nödgas jag vara kort i minskrifvelse, som gunstigt torde ursäktas. Högaktningsfullt ...

*

Från en kommissionär.

Från hrr C. F. A. o. komp. har jag för brukspatron V:s räkning emottagit med formannen Jonas från Ölmehärad forsedel n:r 7, innehållande 6 t:r sill, försedde med bly i ändarne, men en ända var sönder, nämligen på en tunna var östra ändan i södra kanten sönder, och så var det borta, efter hvad jag tyckte 30 st. sillar, hvarföre jag ej betalt forlön för denna tunna, och förefaller det mig så mycket underligare, som alla ändarne voro med bly försedda, äfven denna ändan hade bly i ändan, intygas. Filipstad i dec. 1844....

*

Auktionskungörelse.

Nästa onsdags förmiddag, som börjar den 18:de december, som försäljes på frivilliga auktion, bockeska barnens arfvingars omyndiga egendom, belägen straxt bortom kristinehamnsvägen. Okände och osäkre köpare erhålla ingen sådan kredit alls, men kände och säkre erhålla kredit till dess betalning sker. F:s auktionskammare. ***, råman.

* skrifvelse, som gunstigt torde ursäktas. Högaktningsfullt ...

*

Från en kommissionär.

Från hrr C. F. A. o. komp. har jag för brukspatron V:s räkning emottagit med formannen Jonas från Ölmehärad forsedel n:r 7, innehållande 6 t:r sill, försedde med bly i ändarne, men en ända var sönder, nämligen på en tunna var östra ändan i södra kanten sönder, och så var det borta, efter hvad jag tyckte 30 st. sillar, hvarföre jag ej betalt forlön för denna tunna, och förefaller det mig så mycket underligare, som alla ändarne voro med bly försedda, äfven denna ändan hade bly i ändan, intygas. Filipstad i dec. 1844....

*

Auktionskungörelse.

Nästa onsdags förmiddag, som börjar den 18:de december, som försäljes på frivilliga auktion, bockeska barnens

arfvingars omyndiga egendom, belägen straxt bortom kristinehamnsvägen. Okände och osäkre köpare erhålla ingen sådan kredit alls, men kände och säkre erhålla kredit till dess betalning sker. F:s auktionskammare. ***, råman.

*skrifvelse, som gunstigt torde ursäktas. Högaktningsfullt ...

*

Från en kommissionär.

Från hrr C. F. A. o. komp. har jag för brukspatron V:s räkning emottagit med formannen Jonas från Ölmehärad forsedel n:r 7, innehållande 6 t:r sill, försedde med bly i ändarne, men en ända var sönder, nämligen på en tunna var östra ändan i södra kanten sönder, och så var det borta, efter hvad jag tyckte 30 st. sillar, hvarföre jag ej betalt forlön för denna tunna, och förefaller det mig så mycket underligare, som alla ändarne voro med bly försedda, äfven denna ändan hade bly i ändan, intygas. Filipstad i dec. 1844....

*

Auktionskungörelse.

Nästa onsdags förmiddag, som börjar den 18:de december, som försäljes på frivilliga auktion, bockeska barnens arfvingars omyndiga egendom, belägen straxt bortom kristinehamnsvägen. Okände och osäkre köpare erhålla ingen sådan kredit alls, men kände och säkre erhålla kredit till dess betalning sker. F:s auktionskammare. ***, råman.

*

Ett stycke dito.

Som min son med förra giftet satt åt mig på morsarfvet, utan afdrag för det jag måst dragas med hans moders 2:åriga andtäppa till mycket besvär för Gud och menniskor, till dess hon i fjol blef kristligen begrafven — så hålles hos undertecknad lösöreauktion på frivillig försäljning af min hustrus afsomnade gångkläder, som i fjol med döden afgått, på tre månaders betalningstid, bestående af grytor och pannor, jernsaker och matvaror, sommar- och vinter, åker- och körredskap och diverse hornboskap af vanlig kreatursras och en bredskrinda, som ej så noga kan specificeras. Auktion sker på stället valborgsmessoafton kl. 11 förmidd. Priset är i riksgäldssedlar, som allmänneligen publiceras.

*

Handtverkareräkningar.

N:r 1. Ödmjukaste räkning å ett par barnkänger åt hög- och välborne grefvens lille herr son, som jag hafver förfärdigat för 1 rdr 16 sk. rgs, då grefvinnan släppte till skinnet, som höggunstigt qvitteras af ...

N:r 2. Nota. An. Reparerat en paraply som har någorlunda utseende när han är hoplagd men uppslagen mera liknar en bikupig ställning som jag inte kan hjelpa emedan tyget råkat att blifva för litet och ställningen för stor när han

Ett stycke dito.

Som min son med förra giftet satt åt mig på morsarfvet, utan afdrag för det jag måst dragas med hans moders 2:åriga andtäppa till mycket besvär för Gud och menniskor, till dess hon i fjol blef kristligen begrafven — så hålles hos undertecknad lösöreauktion på frivillig försäljning af min hustrus afsomnade gångkläder, som i fjol med döden afgått, på tre månaders betalningstid, bestående af grytor och pannor, jernsaker och matvaror, sommar- och vinter, åker- och körredskap och diverse hornboskap af vanlig kreatursras och en bredskrinda, som ej så noga kan specificeras. Auktion sker på stället valborgsmessoafton kl. 11 förmidd. Priset är i riksgäldssedlar, som allmänneligen publiceras.

*

Handtverkareräkningar.

N:r 1. Ödmjukaste räkning å ett par barnkänger åt hög- och välborne grefvens lille herr son, som jag hafver förfärdigat för 1 rdr 16 sk. rgs, då grefvinnan släppte till skinnet, som höggunstigt qvitteras af ...

N:r 2. Nota. An. Reparerat en paraply som har någorlunda utseende när han är hoplagd men uppslagen mera liknar en bikupig ställning som jag inte kan hjelpa emedan tyget råkat att blifva för litet och ställningen för stor när hankläddes annars är kryckan nu bättre och ny doppsko och ett nytt ben med arbetslön och pådragning godt pris — 1 rdr 24 sk.

N:r 3. An. Tvättat och renoverat ett par englar, som jag låtit upphänga i sakristian — 2 rdr.

N:r 4. Feur tevéné gammal ur som repitera, en ave guldfaadre den andra af silvre, gjourt ave Cabric London n:o. 671 den andra ave Mortin Hoin a Hannau, alt wart man och warit neudsaqua att gjeura, can man intet seja, det voré feur muquit. Gulur som repiteras, var ilaqua sourt ifren beurian, att de omeulit ati fo enna betré, fast wi ar jostu muquit arbete, som intet scinna costar ... 5 r:dr. — Den andra costar ell. silvre ur ... 3: — Stockholm den 4 mars 1791.

*

Afvittringsbetyg.

Såsom jag af Järk Perssån blivit tillsagd om avittringsedel — jag är vist tillförordnad förmyndare för hans dotter, men som Järk Persson ej uppgjort arfskifte efter sin hustru kan jag ej afgifva något ytrande i hans begäran — Och som Järk Perssons dotter Stina icke är hans afledna hustrus riktiga dotter fast gumman erkänt henne för densamma. — Ty Järk Persson har haft meranämde Stina med en piga: — Således anser jag mig fri och ledig från förmynderskapet, som till bevis länder och vederbörandes efterrättelse och förständigande. Som ofvan. **Jan Ersson.**

* kläddes annars är kryckan nu bättre och ny doppsko och ett nytt ben med arbetslön och pådragning godt pris — 1 rdr 24 sk.

N:r 3. An. Tvättat och renoverat ett par englar, som jag låtit upphänga i sakristian — 2 rdr.

N:r 4. Feur tevéné gammal ur som repitera, en ave guldfaadre den andra af silvre, gjourt ave Cabric London n:o. 671 den andra ave Mortin Hoin a Hannau, alt wart man och warit neudsaqua att gjeura, can man intet seja, det voré feur muquit. Gulur som repiteras, var ilaqua sourt ifren beurian, att de omeulit ati fo enna betré, fast wi ar jostu muquit arbete, som intet scinna costar ... 5 r:dr. — Den andra costar ell. silvre ur ... 3: — Stockholm den 4 mars 1791.

*

Afvittringsbetyg.

Såsom jag af Järk Perssån blivit tillsagd om avittringsedel — jag är vist tillförordnad förmyndare för hans dotter, men som Järk Persson ej uppgjort arfskifte efter sin hustru kan jag ej afgifva något ytrande i hans begäran — Och som Järk Perssons dotter Stina icke är hans afledna hustrus riktiga dotter fast gumman erkänt henne för densamma. — Ty Järk Persson har haft meranämde Stina med en piga: — Således anser jag mig fri och ledig från förmynderskapet, som till bevis länder och vederbörandes efterrättelse och förständigande. Som ofvan. **Jan Ersson.**

*

Klagan öfver för stor kontribution,

samt förslag till vexelkursens nedsättande.

Ehuru jag i min borgerliga näring, som är handel, hårdeligen blifvit och är förtryckt, samt äfven handtverkarne, emot skånska städerna på roschildska fredskongressen för everdeliga tider stadfästade privilegier, så hafver dock jag ensamt efter mig vid taxeringen åsatt sjutton och trefjerdedels skatteskillingar uti krono- och stadsskatten, garnisons- och husarservis, ljus- och vedpenningar samt riksdagsmans arfvode in alles måst betala för innevarande år öfver fyra tusende sex hundrade sjutiofyra daler k:mt; en summa, som för närvarande tid, då vi Gudi lof ega frid, tyckes vara utan proportion, enär man considererar, att jag år 1740 under finska kriget, för då mig åsatte tjugu dylika skatteskiliingar uti krono- och stadsskatter, ej erlade mera än ett tusende åttatio daler k:mt, samt för hvarje af de mig då uti inqvartering tjugu soldater tio styfver servis månadtligen, som ej var mera servisportion den tiden uti allmänhet. Häraf ser nu den oväldige läsaren, huru högst nödigt det vore, att vår allernådigste konung tilläte Malmö stad hvarje år få hålla ett lotteri, deraf så många procent kunde innehållas för hvilka Malmö stads publike räkningar en gång för alla af år 1740 års stadens dåvarande alla skatteskillingetal upptagne samt inkomst och utgift i gemen, äfvenledes sedan hvarje år hädanefter rörande icke allenast skatter och servis efter skatteskillingetalets beräknande förhvarje år, såsom ock hvart och ett hus, utan ock hela stadens inkomst och utgift specialiter kunde blifva tryckte, att en hvar deraf kunde blifva underrättad hvaruti den stora differensen består, hvilken nu utarmar Malmö stads borgerskap; hvartill dock mycket bidrager, att vexelkursen nu är så mycket öfver tretiosex mark k:mt pr riksdaler hamburgerbanko, hvilken dock snart kunde till nyssnämnda värde ganska fort och nätt fällas, om alla Sverges undersåtare till dryck endast nyttjade svagdricka af godt malt väl tillredt.

Härvid erinrar jag mig, huru uti min ungdom, och under högstsalig konung Karls krigstid, jag sett bönderna och alla deras folk på skånska slätten till dryck njuta endast ojästadt svagdricka, samt till mat allenast korngröt och samtaget rågbröd hvarje måltid; de voro dock i allmänhet starkare än nu varande folket: ja de egde ock då en god och ständig helsa, och tröt ingen det förbemälta uppehället, under den beträngda och svåra krigstiden, emedan jag hvarken hörde sägas eller såg någon försupa sin välfärd i bränvin eller utländska drycker, hvilket i dessa sednare tider man likväl sett en del både stads- och landtboer, ty värr, öda och förslösa.

Skall rättvisan skyddas och vinna effekt Så bör den i dom ha tillbörlig respekt: Men jag som tvärtom har erfarit helt annat, medelst under tvång och lidande stannat.

Jag ringa förmåner allenast begärdt, För upptäckt åt riket, som mycket är värdtMen ej deruppå någon aktning har gifvit;, Ty har rikets kofring i slikt uteblifvit.

Malmö den 22 december 1778.

Haqvin Bager.

P. s. Ehuru jag den 14 och 26 sistlidne november och den 3 innevarande månad, hafver till herr assessor Pfeiffer,

jemte trycklönen uppsändt mine skriftlige påminnelser om den vid Linhamn föreslagna skeppshärens inrättande, och en derifrån till Malmös fästningsgrafvar anläggande segelled öfver tolf fot djup, att uti verkeligt *Dagligt allehanda* införa, och af hvarje tio exemplar per posto mig tillsända, men än intet skedt; likväl tröttnar jag intet, att med nu sjelf åter erfarit hinder uti ett mitt fartygs lossande från mitt salteri med sill och tran, hvilket sistlidne söndags morgon kom Gudi lof lyckeligen på Malmö redd, men som allt sedan och än i dag torsdag, julafton, beständigt från hafvet stormat, så att intet kunnat dervid uträttas, som annars, om godt väder eller nyss omtalta skeppshamn och segelled hade varit inrättad, kunde mitt och andras fartyg redan varit lossade och med spannmål åter lastade till sina destinerade svenska orter, hvilkas innebyggare hafva spanmål till vinteruppehälle mycket nödig. *N. b.* Sverges rikes undersåtares helsa, lif och välfärd är ju konungens makt och styrka, hvilken ock till dubbel kan förökas, om hans kongl. maj:t lät den förmälte hamnen och segelleden inrätta; ty borgare hafva allt för ringa förmögenhet dertill.

Malmö den 24 december 1778.

H. Bager.

*

Uppgift till 18— års tackserings komet

för Stockholms ock st; Nickolai fornsammling med klaverett Anromeda vid huset n:o. 15 Skälsgåls gattan —

under tecknad som idkar mangleri rörelse af första classen ut ofvannemde hus men med förlust.

Marja Char lota Linström.

*

En landsman till rektor Svedbom.

(Bref från en utexaminerad folkskollärare till hans bror, en bondeson, för hvilken den lärde herrn ville låta sitt ljus lysa.)

H—sand ut supra.

Bessta broder Ingemar.

I anledning af didt ofvannemda skrifvelse för vilket jag på grund af en mångårig konsideration d. v. s. sammanvarelse är dig mycken tacksamhet skylldig, får jag genom utdunstandet af mina tankar åstadkomma på min penna till ett rörligt element för att genom ett mekaniskt mysterium gifva dig tillkänna en myckedt konstruerad hendellse d. v. s. märkvärdig jemte en hop andra nyheter dem jag ej så noga specifiseras kan.

Jag måste vel äfven geometriskt demonstrera för dig d. v. s. underrätta dig om huru jag mår

Uppgift till 18— års tackserings komet

för Stockholms ock st; Nickolai fornsammling med klaverett Anromeda vid huset n:o. 15 Skälsgåls gattan —

under tecknad som idkar mangleri rörelse af första classen ut ofvannemde hus men med förlust.

Marja Char lota Linström.

*

En landsman till rektor Svedbom.

(Bref från en utexaminerad folkskollärare till hans bror, en bondeson, för hvilken den lärde herrn ville låta sitt ljus lysa.)

H—sand ut supra.

Bessta broder Ingemar.

I anledning af didt ofvannemda skrifvelse för vilket jag på grund af en mångårig konsideration d. v. s. sammanvarelse är dig mycken tacksamhet skylldig, får jag genom utdunstandet af mina tankar åstadkomma på min penna till ett rörligt element för att genom ett mekaniskt mysterium gifva dig tillkänna en myckedt konstruerad hendellse d. v. s. märkvärdig jemte en hop andra nyheter dem jag ej så noga specifiseras kan.

Jag måste vel äfven geometriskt demonstrera för dig d. v. s. underrätta dig om huru jag mårvilkett är ganska bra ocb jag ser utaf ditt bref att du mår ganska bra. vilket allt är ganska bra efter alla subjektiva omständigheter.

Det blir nu ej så långt tills jag är så god och komer hem och hällsar på men dessförinan måste du vara god och lesa öfver mulltiplikatjonstabellerna ty ner jag kommer hem må du beräda dig på recknelse, och vi skall då ha treflikt och med sypresser triumphera warandra.

Jag måste vel äfven kånnstruera för dig d. v. s. observativt berätta huru det går med lesningen? uti vår anonyma d. v. s. förtreffliga skola, dermed går objektivt i anseende till skolans dimensjoner men du må tro att det ej finnas alla som ha så godt hufvud och vi d. v. s. jag får skratta d. v. s. för oss sjelfva ner de komma fram med sina skripptumer som inte är för rara ibland d. v. s. understundom, de får också skemmas när vi d. v. s. jag — komma fram med våra kompetenta d. v. s. ordentliga skriffter.

Du må tro att vi har ej så tråkitt her heller alla gånger på skoletuiet i H. d. v. s. på min studerkammare ty om onsdags och lördags aftnarna kommer son till Å-de och son till B—m och hellsar på mig och vi hålla då ett sådant tummullt d. v. s. före och buller att de som bo under oss måsste med bäfnad och förfärelse ropa Håll;

Du seger dig att du fått spaning på att jag brukar rumla om i H. I anledning deraf får jag degradera dig att geometriskt konstruera d. v. s. skrifva och ge mig svar villkett jag ventar med konnsideratsjon d. v. s. högsta otålighet d. v. s. genast.

Skrif snart så skall jag gifva dig ett mekaniskt mysterium igen och med interfolianter säga dig huru saken egennteligen förhåller sig Täcknar

S—g.

P. s. I anledning af ofvannemda ryckten får jag degradera dig att undersöka huruvida det gifves rot till upphofvet. *den samme.*

*

»Peccoralie»

(Friarebref.)

Högbårna ok wälädla mamsäl!

Som jag hafver fatat en så stor kjärlek til mamsäl så ja tänker på mamsäl bå natt åch jusan dag åch jag föreställer mig redan äktenskapetts juweliga samtal, ack då smälter mett järta såm bek för elden. — tänk nu ä mamsäl ensam åck utan försvar om när hännas mor dör så har ho ingen far ja vell bli bå far å mor söster å bror å såm ja har stor egendom å mamsäl har en liten så skulle detta passa rätt bra tillhopa inte ska mamsäl ångra däta fast ja

bara ä en simpel bonne såm ingenting ha lärt så vet ja att sätta värde på mamsäls fruktsamhet å döjd åm mamsäl ä så dispurat å går in på däta så infäster ja mäk att skinera war måre på sänga midag eller qväl åter nar såm hälst på dagen med kafe åch dop åm så önskas. — min egendom ä kåmfust bra, det ä 6 tuner höstsäde åch 80 tuner Skrif snart så skall jag gifva dig ett mekaniskt mysterium igen och med interfolianter säga dig huru saken egennteligen förhåller sig Täcknar

S—g.

P. s. I anledning af ofvannemda ryckten får jag degradera dig att undersöka huruvida det gifves rot till upphofvet. *den samme.*

*

»Peccoralie»

(Friarebref.)

Högbårna ok wälädla mamsäl!

Som jag hafver fatat en så stor kjärlek til mamsäl så ja tänker på mamsäl bå natt åch jusan dag åch jag föreställer mig redan äktenskapetts juweliga samtal, ack då smälter mett järta såm bek för elden. — tänk nu ä mamsäl ensam åck utan försvar om när hännas mor dör så har ho ingen far ja vell bli bå far å mor söster å bror å såm ja har stor egendom å mamsäl har en liten så skulle detta passa rätt bra tillhopa inte ska mamsäl ångra däta fast ja bara ä en simpel bonne såm ingenting ha lärt så vet ja att sätta värde på mamsäls fruktsamhet å döjd åm mamsäl ä så dispurat å går in på däta så infäster ja mäk att skinera war måre på sänga midag eller qväl åter nar såm hälst på dagen med kafe åch dop åm så önskas. — min egendom ä kåmfust bra, det ä 6 tuner höstsäde åch 80 tunervårsäde däta ä inte å förakta å inte går det an för et quenfålk å rata för länge torde ja anhola att högbårna mamsäl med budett gifver mäk ett kjärligt baksvar med störst tjärlek framherdar jag in i bleka döden högbårna mamsäls tjänstfärdige kjännare

Jan Andersson.

*

Till den småländska husar-qvintetten.

(Ur »Lidköpings tidning», n:r 61, 1856.)

Den småländska husar-quintetten Som spelte uti den gröna lund, Den öppnade uppå förlåten Uti mitt hjerta på en stund.

Ja skön han var denhär musiken Uti hvar endäste moment, — Och sen den ljunggrenska mimiken Uppå sitt svåra instrument.

Min sann jag nu mins hvad det hette; Detsamma kan det också göra, Han instrumentet hurtigt skötte, För att menniskor hänföra.

Bland alla instrumentfaconer, Som bringa fram både skrik och sång, Men ack! de härligaste toner Man här fick höra på en gång.

vårsäde däta ä inte å förakta å inte går det an för et quenfålk å rata för länge torde ja anhola att högbårna mamsäl med budett gifver mäk ett kjärligt baksvar med störst tjärlek framherdar jag in i bleka döden högbårna mamsäls

tjänstfärdige kjännare

Jan Andersson.

*

Till den småländska husar-qvintetten.

(Ur »Lidköpings tidning», n:r 61, 1856.)

Den småländska husar-quintetten Som spelte uti den gröna lund, Den öppnade uppå förlåten Uti mitt hjerta på en stund.

Ja skön han var denhär musiken Uti hvar endäste moment, — Och sen den ljunggrenska mimiken Uppå sitt svåra instrument.

Min sann jag nu mins hvad det hette; Detsamma kan det också göra, Han instrumentet hurtigt skötte, För att menniskor hänföra.

Bland alla instrumentfaconer, Som bringa fram både skrik och sång, Men ack! de härligaste toner Man här fick höra på en gång.

Jag derför sist uppriktigt tackar Herr Ljunggren med sitt hela sällskap, Och städse dem derför högaktar I förening med all vänskap.

S. D.

S. D. »afdräpt»

(Ur samma tidning, n:r 63.)

Skön var musiken, som ditt bifall fick, skönare likväl var poesien, i hvarje mening, hvarje ord och prick, som, uppå vingar utaf fantasien, ur fria snillets hjerta gick.

Öppnadt måste hjertats förlåt vara, ty, vet det aldra heligaste blott kan med ett sådant snille vara, utrustadt; afundsvärda lott!

Ja, hela verldens mäktiga »mimik» och menniskor af alla slags nationer med ljuflig sång och faseligit skrik på instrument af alla slags fasoner är dock för ringa för att lofva din poesi din höga snillegåfva.

Bland snillen uti hela norden, ja till och med på hela runda jorden kan du stå trygg och fast med vigtig min förtröstande på att du är ett *s*—

— **Nille.**

Jag derför sist uppriktigt tackar Herr Ljunggren med sitt hela sällskap, Och städse dem derför högaktar I förening med all vänskap.

S. D.

———

S. D. »afdräpt»

(Ur samma tidning, n:r 63.)

Skön var musiken, som ditt bifall fick, skönare likväl var poesien, i hvarje mening, hvarje ord och prick, som, uppå vingar utaf fantasien, ur fria snillets hjerta gick.

Öppnadt måste hjertats förlåt vara, ty, vet det aldra heligaste blott kan med ett sådant snille vara, utrustadt; afundsvärda lott!

Ja, hela verldens mäktiga »mimik» och menniskor af alla slags nationer med ljuflig sång och faseligit skrik på instrument af alla slags fasoner är dock för ringa för att lofva din poesi din höga snillegåfva.

Bland snillen uti hela norden, ja till och med på hela runda jorden kan du stå trygg och fast med vigtig min förtröstande på att du är ett *s*—

— **Nille.**

———

Charad.

Mitt första uppå denna jord Af agronomen ringa skattas; Blifver han om vexten spord, Oduglig den betraktas. I mitt andra Absalom blef hängd, Och detta ock med rätta: För det han var en sturske dräng, Och fadren ville afsätta. Mitt hela helst på »nobis» trifs Bland glas och glada vänner, Det tager sig en dugtig pris, Och friskt på glaset vänder.

N...m.

———

»Det smakar fikon!»

(Ett bref.)

(Utanskriften:)

Till handelsmannen och sockerbagaren högädle och högtärade herren herr Johan Lundgren, Örebro. — Sockerbagaren i Örebro, g:la gatan.

(Innehållet:)

Arboga och Värhulta d. 26 aug., d. 26 aug. 1821.

Högädle herr handelsman Johan Lundgren!

De i förra månaden betingade 120 eller 200 st. halfmogna fikon kan jag alls intet i år, nej

Charad.

Mitt första uppå denna jord Af agronomen ringa skattas; Blifver han om vexten spord, Oduglig den betraktas. I mitt andra Absalom blef hängd, Och detta ock med rätta: För det han var en stursker dräng, Och fadren ville afsätta. Mitt hela helst på »nobis» trifs Bland glas och glada vänner, Det tager sig en dugtig pris, Och friskt på glaset vänder.

N...m.

———

»Det smakar fikon!»

(Ett bref.)

(Utanskriften:)

Till handelsmannen och sockerbagaren högädle och högtärade herren herr Johan Lundgren, Örebro. — Sockerbagaren i Örebro, g:la gatan.

(Innehållet:)

Arboga och Värhulta d. 26 aug., d. 26 aug. 1821.

Högädle herr handelsman Johan Lundgren!

De i förra månaden betingade 120 eller 200 st. halfmogna fikon kan jag alls intet i år, nejalls intet lemna. Nej i detta år finnes här ej ett enda. Den grufliga blåsten och kylan i juni månad, midsommar, borttog och bortblåste alla unga fikon här; så att här vid Värhulta nu i år finnes ej här. *Nej alls inga fikon*, hvarken omogna eller mogna finnes här alls intet. Men nästa år om det blir några fikon, skall jag visst sända till eder dem, hvilket allt jag nu vill berätta.

Ryttmästare **C. E. Dankvardt**
Liljeström.

P. s. Får nu äran lemna visst svar; att alls inga fikon finnes härifrån i år. Nej — alls inga fikon finnes här i år. — Alla fikonträden, 20 à 30 st. äro ofruktsamma. Finnes alls inga fikon detta år, här: men till nästa år, om vi lefva, 1822. Om det blifver några halfmogna fikon, skall min vän få fikon, om det finnes; men i år finnes alls inga fikon härstädes, nej alls inga fikon, hvilket jag nu får äran med visshet anföra.

C. E. Dankvardt Liljeström.

*

Kärleksbref,

funnet hos en tillernad älskare.

Min kära Anna Lisa!

Jag får härmed underrätta dig att jag mår väl, hvad helsa och krafter angår, och önskade att du måtte finna dig i samma hugneliga belägenhet. Du minns nog hvad vi aftalte oss emellan fyra ögon, nämligen dina och mina, och jag alls intet lemna. Nej i detta år finnes här ej ett enda. Den grufliga blåsten och kylan i juni månad, midsommar,

borttog och bortblåste alla unga fikon här; så att här vid Värhulta nu i år finnes ej här. *Nej alls inga fikon*, hvarken omogna eller mogna finnes här alls intet. Men nästa år om det blir några fikon, skall jag visst sända till eder dem, hvilket allt jag nu vill berätta.

Ryttmästare **C. E. Dankvardt**

Liljeström.

P. s. Får nu äran lemna visst svar; att alls inga fikon finnes härifrån i år. Nej — alls inga fikon finnes här i år. — Alla fikonträden, 20 à 30 st. äro ofruktsamma. Finnes alls inga fikon detta år, här: men till nästa år, om vi lefva, 1822. Om det blifver några halfmogna fikon, skall min vän få fikon, om det finnes; men i år finnes alls inga fikon härstädes, nej alls inga fikon, hvilket jag nu får äran med visshet anföra.

C. E. Dankvardt Liljeström.

*

Kärleksbref,

funnet hos en tillernad älskare.

Min kära Anna Lisa!

Jag får härmed underrätta dig att jag mår väl, hvad helsa och krafter angår, och önskade att du måtte finna dig i samma hugneliga belägenhet. Du minns nog hvad vi aftalte oss emellan fyra ögon, nämligen dina och mina, och jagsåg på ditt ena öga att det gick dig till sinnes och längre till och med; jag vill då icke upprepa allt det vi då förehade; men hvad du gör, så glöm icke hvad jag bad dig göra med mina blåne och ulltappar som malen håller på att äta upp och jag skall ha till kläder. Det vore en förbannad skada. Helsa också skräddarn i Nålebacken att han genast syr, så fort du blir färdig. Märket kan han taga efter hvad jag glömde när jag sist var hos honom; den trasen finns väl ännu hängande på väggen. Men hvad gör det till saken, allenast han ej gör några hål på det nya. Peter i Rynkås har varit här; han tycktes mycket angelägen å dina vägnar; men vi uppgjorde ingenting, och dermed reste han; likaledes pastorn i Skrikenäs, som inte fick rigtigt fram hvad han skulle beställa. Jag förstod nog att han hade fan i följe, men han fick hålla till godo och taga med honom tillbaka. För öfrigt, hvad vårt tillernade giftermål anbelangar, så lär det bli dåligt bevändt med det om inte vi båda lägga oss på den saken; och kan det i det hela göra mig sak samma, antingen du vill eller inte, men är det så att du tänker ångra dig, så drag till med det så godt först som sist. Du vet eljest hvad jag vill hafva för en kärlek, och har nu haft lång tid att betänka dig och föda fram ditt beslut, så att det måtte vara i väntande dagar, Hvad min tilltänkta stuga vederkommer, när jag nemligen en gång får tak öfver de väggar jag håller på att spekelera upp, så vet du att jag vill vara herre i det herberget, då jag visst intet förtänker dig att syssla med hvad utanföre är och ej eger någon gemenskap med jorden; och vidkommande hästen, så har jagen gång för alla sagt att han står för din räkning, så länge du är hemma, men tillhör mig när jag vill hafva ut honom på vägar och stigar. Till undvikande af alla ledsamheter, hvad kona vidrörer, så tycker jag det vara bäst att vi i vår husliga lycka draga hvar sin stroppe; kunnandes jag likväl öfvertaga båda två, om det importerar mera för dig; och förbehåller jag mig att du ej lägger dig i hvad jag gör på åkern eller i täppan; men derom mera en annan gång. Nu ser jag att papperslappen, som kankat i min ficka se’n i fjor så års, ej vill räcka längre, och fruktar dertill att postpengarne stiga för mycket öfver min kassa; ty den som sköter ett handtverk, som jag, får ofta nöja sig med att slicka rosten af allmänhetens snåla slantar; och deraf blir man föga fet om dagen, och får dålig vila om natten. Lars i Tuppaskräppan ber helsa dig. Han lunkar hit allt, när Annika är rasande der hemma, och då taga vi oss en rolig stund i bedröfvelsen. Han är bra, fast han inte har samma kärlek som vi hålla på att laga till. Hvem vet, om inte fan kan göra om ’en, när du kommer. Likaledes en skräppande helsning från Perla. Det är tusan till höna att värpa. Sammaledes gamla Kajsa, men hon vill gerna äta upp allt hvad hon ger ifrån sig, om inte jag passar på; och det kan icke skam stå der och hänga tills hon kommer i rätta taget.

Nu slutar jag med min myckna tillgifvenhet, hvarpå väntas ditt svar med omgående post; kommandes det då att derpå bero, huru jag ställer mig med hyran hos Sara Greta, som är fasligt efterhängsen.

Farväl nu kära AnnaLisa! Tänk på mig när solen uppgår, och haf mig hos dig allt intill qvällen, så skall jag snart åter fatta pennan, bara du ej glömmer att skrifva. — Skumpebacken den 31 april detta år.

Admer Tufvasson.

P. s. Hur skall jag ställa mig med de potaterna, som ruttnade i höstas och inte griserna ville ha? och hvitkåln sedan, som stått ute under snön hela vintern? Det är kanske bäst att det får vara tills du kommer. Nog kan det bli surkål af, om allt går väl och herren förlänar helsa att äta'n.

*

Ansökan till en orgeltramparetjenst.

Ödmjukaste ansökning: —

Vid återbesättandet af den nu lediga orgeltrampare-tjensten inom F—s socken, anhåller jag ödmjukeligen att komma i åtanka, dertill jag hoppas att icke blifva ansedd alldeles oförtjent, då jag, enligt bifogade afskeds-pass, varit nära 22½ år anställd såsom fäderneslandets försvarare, derunder jag deltagit i återställandet af det allmänna europeiska fredslugnet genom den store Napoleons störtande; — i skandinaviska halföns förening under en gemensam spira, — samt i öster och västerhafvens sammanbindande genom Götha canal; men främmande för de mångahanda andra bragder, som utmärka det för oss så lyckliga Farväl nu kära AnnaLisa! Tänk på mig när solen uppgår, och haf mig hos dig allt intill qvällen, så skall jag snart åter fatta pennan, bara du ej glömmer att skrifva. — Skumpebacken den 31 april detta år.

Admer Tufvasson.

P. s. Hur skall jag ställa mig med de potaterna, som ruttnade i höstas och inte griserna ville ha? och hvitkåln sedan, som stått ute under snön hela vintern? Det är kanske bäst att det får vara tills du kommer. Nog kan det bli surkål af, om allt går väl och herren förlänar helsa att äta'n.

*

Ansökan till en orgeltramparetjenst.

Ödmjukaste ansökning: —

Vid återbesättandet af den nu lediga orgeltrampare-tjensten inom F—s socken, anhåller jag ödmjukeligen att komma i åtanka, dertill jag hoppas att icke blifva ansedd alldeles oförtjent, då jag, enligt bifogade afskeds-pass, varit nära 22½ år anställd såsom fäderneslandets försvarare, derunder jag deltagit i återställandet af det allmänna europeiska fredslugnet genom den store Napoleons störtande; — i skandinaviska halföns förening under en gemensam spira, — samt i öster och västerhafvens sammanbindande genom Götha canal; men främmande för de mångahanda andra bragder, som utmärka det för oss så lyckligatidehvarfvet från år 1810 till nuvarande tid, har jag hvarken af nådasolens strålar eller vid de talrika stjernfallen fått upphämta något tröstande vedermäle af hugkomst, utan framlefver min ålderdom i armod och skröplighet. —

Om min förmåga att bestrida de hvärf, jag eftersträfvar, lärer förmodligen ingen undersökning komma ifråga, ty befattningen hör ju till de *högt uppsatte*, då orgeltramparen är den förste tongifvande inom församlingen; men sjelf har jag icke kunnat undgå att göra någon reda för denna förmåga, då jag hvarken har något gammalt namn att åberopa, eller varit mäktig af några konstgrepp, som kunnat ingifva ett ovillkorligt sjelfförtroende; och vid denna redogörelse har det förefallit mig, att jag, som under nära 22½ års tid varit underkastad den stängaste

militair-disciplin, måste hafva hunnit till en någorlunda stadgad taktmässighet, och att, oaktadt min skröplighet för öfrigt, min nedandel bibehållit den styrka att jag hoppas kunna, till full belåtenhet, ingifva anda och kraft i församlingens böne- och lofsånger —

K—backen den 10 februari 1843.

Anders J—g.

*

Gratulation.

(Af en skolmästare till dess pastor.)

Solen upprinner hjertat brinner ack! Så ljufligt och skönt i söder är så grönt!

Du gamla ädla man som gör så gått du kan — Dig skar vi kröna Med kronan gröna.

Upp; gamla och unga nu ska vi sjunga för te fira en fest För en häders prest.

O Gud, o Sverje! Vasars jord förlåt en ynglings ord Jag står och jag svikktar i skaparens hand, som räknar och sikktar Den ringaste sand.

Nu du höga man du sökte det du fan ack hur ljuft å glatt är ej din skatt.

En myrten krans Vi gifva dig skall bär din lans i alla fall?!

Den 10 sept. 1838 ödmjukligen gjord

P. Jönson.

*

Bref från en oxhandlare till en slagtare.

Kapitalt fä min herre! får ni med det första oxar herr patron så att englarna i himlen kan glädas deråt stora som elefanter och knubbiga som de små som jag beder hälsa till från min lille — till Jacobi erhåller ni dem i 2nä bref som ni ha, föreskrifvit. Under 200 rdr har jag ej kunnat få dem, men man får ej se på skillingen när dä’ ä’ nåt som duger, ko’an från Vernamo rakt precis ackurat på pricken så’n som herr patrons fru, har beställt na, följer mä’ detta, priset vet frun, annars kan min dräng omtala det. Nyligen har jag fått några kalfvar färdiga, kan skrifva om det åstundas — de ä mycket honetta och billiga — Till den instundande korftiden kan ni säkert vänta er det stora partiet af mina fjelster som jag lofvat. Skrif snart om ni önskar att oxarne skola skola komma förr än Jacobus kommer — i annat fall ska’ jag med samvete ärligt och redigt föda dem tills vidare. Misstaget med hornen som ni var debiterad och som stod på räkningen, är jag inte skull till — min hustru som för böckerna hade mej ovetande satt dit dem, så’nt har

En myrten krans Vi gifva dig skall bär din lans i alla fall?!

Den 10 sept. 1838 ödmjukligen gjord

P. Jönson.

*

Bref från en oxhandlare till en slagtare.

Kapitalt fä min herre! får ni med det första oxar herr patron så att englarna i himlen kan glädas deråt stora som elefanter och knubbiga som de små som jag beder hälsa till från min lille — till Jacobi erhåller ni dem i 2nä bref som ni ha, föreskrifvit. Under 200 rdr har jag ej kunnat få dem, men man får ej se på skillingen när dä' ä' nåt som duger, ko'an från Vernamo rakt precis ackurat på pricken så'n som herr patrons fru, har beställt na, följer mä' detta, priset vet frun, annars kan min dräng omtala det. Nyligen har jag fått några kalfvar färdiga, kan skrifva om det åstundas — de ä mycket honetta och billiga — Till den instundande korftiden kan ni säkert vänta er det stora partiet af mina fjelster som jag lofvat. Skrif snart om ni önskar att oxarne skola skola komma förr än Jacobus kommer — i annat fall ska' jag med samvete ärligt och redigt föda dem tills vidare. Misstaget med hornen som ni var debiterad och som stod på räkningen, är jag inte skull till — min hustru som för böckerna hade mej ovetande satt dit dem, så'nt harhändt en gång förr. Anmäl många hälsningar till frun och de små de väga omkring 50050 skålpund stycket och stå hos brännmästar Hjälst der de inte lida brist på nåt det kan jag innerligen försäkra.

Tecknas vännerligen

Jonas Svensson.

*

På en födelsedag.

I nordens ande isen glöder Och dimman går sin jemna gång, Men skaldens yra nu dock föder På nordens fjell en söderns sång.

Här hvilar du, en ljuf neglika; Der kommer födslodagens tvång, Men du skall ändå icke vika Från det, fast nu är natten lång.

Lef, älska, uti kärlek hata Hvar oren känslas skära ljus, Låt menskorna på jorden prata... De sjunka genom jordens grus!.

Och näktergalen sorgset qväder Sin glada melankolska vers, Och dig i dagens skymning gläder Och tanken skrider härs och tvärs..

händt en gång förr. Anmäl många hälsningar till frun och de små de väga omkring 50050 skålpund stycket och stå hos brännmästar Hjälst der de inte lida brist på nåt det kan jag innerligen försäkra.

Tecknas vännerligen

Jonas Svensson.

*

På en födelsedag.

I nordens ande isen glöder Och dimman går sin jemna gång, Men skaldens yra nu dock föder På nordens fjell en söderns sång.

Här hvilar du, en ljuf neglika; Der kommer födslodagens tvång, Men du skall ändå icke vika Från det, fast nu är natten lång.

Lef, älska, uti kärlek hata Hvar oren känslas skära ljus, Låt menskorna på jorden prata... De sjunka genom

jordens grus!.

Och näktergalen sorgset qväder Sin glada melankolska vers, Och dig i dagens skymning gläder Och tanken skrider härs och tvärs..

Gud skydde dig, må nu du sitta I all din glans på födselns dag, Och nöjd i lifvets önskan titta På denna dagen, önskar jag.

C. M. B.

Väktare på Parnassen.

*

Skrifvelse från en mantalsskrifven

till hans sjelfskrifna.

(Ur »Jul-aftonbladet.»)

Jag var häromqvällen på spektaklet vid Gustaf Adolfs torg, och jag trodde att jag aldrig skulle bli folk igen, det är säkert, för någonting sånt hade jag aldrig kunnat tänkt mig, om jag tagit hela socknen till hjelp! Jag hade väl hört underliga saker af en dalkarl för några år sedan som hade varit uppe i ett stort hus, sa' han, och sett en vägg som flög åt Helsingland, — men jag trodde allt att det var rena driften, — och det fast en Vestgöthe i fjol talte om att han sett en skog der oppe, som i ett tag, bara medan han snöt sig, blef en stad, — det var samma knalle som Anders höll på te sparka ut ur drängstugan, — men hvad var allt hvad di sa', emot hvad jag såg? Husch! hjertat hoppar i kroppen på mig bara jag tänker på'et... för sir du jag var der härom qvällen och såg någonting som di hade tagit ur bibelskan. Jag kom högst opp under taket, och der var en hel hoper med folk

Gud skydde dig, må nu du sitta I all din glans på födselns dag, Och nöjd i lifvets önskan titta På denna dagen, önskar jag.

C. M. B.

Väktare på Parnassen.

*

Skrifvelse från en mantalsskrifven

till hans sjelfskrifna.

(Ur »Jul-aftonbladet.»)

Jag var häromqvällen på spektaklet vid Gustaf Adolfs torg, och jag trodde att jag aldrig skulle bli folk igen, det är säkert, för någonting sånt hade jag aldrig kunnat tänkt mig, om jag tagit hela socknen till hjelp! Jag hade väl hört underliga saker af en dalkarl för några år sedan som hade varit uppe i ett stort hus, sa' han, och sett en vägg som flög åt Helsingland, — men jag trodde allt att det var rena driften, — och det fast en Vestgöthe i fjol talte om att han sett en skog der oppe, som i ett tag, bara medan han snöt sig, blef en stad, — det var samma knalle som Anders höll på te sparka ut ur drängstugan, — men hvad var allt hvad di sa', emot hvad jag såg? Husch! hjertat

hoppar i kroppen på mig bara jag tänker på'et... för sir du jag var der härom qvällen och såg någonting som di hade tagit ur bibelskan. Jag kom högst opp under taket, och der var en hel hoper med folksom låg och titta ner, och jag la' mig ofvanpå de andra och titta jag med — och de var så mycket folk så di satt der som andra gåsungar och titta. Midt för mig var en stor vägg med en fågel på, och han satt på nånting, som jag tyckte såg ut som en messingskam, och så låg det en mängd saker nedanföre — men hvad det var, det säger jag inte. Och nere på golfvet midt för väggen brann det en hel mängd ljus alldeles som i kyrkan Julottan, och så stog der en rund maschin, som jag för min del tycker att di kunde ställt någon annanstans än såder midt för näsan på folk.

Men si bredvid väggen, åt mig till, var det alldeles som ett bås, och der var en hel skrälldus med menniskor och de hade fejoler och basfejoler och gud vet hvad det allt var för tutingar di hade och bastrumma och ett par stora skopor med skinn öfver, och si der tänkte jag väl att fan skulle bli lös till slutet. Bäst som det var också, Anna stina lilla, så kom der en karl inrykandes som hade skägg alldeles som korpral Lustig der hemma, och han klef opp på en pall, och så tog han opp en glasbit ur fickan och körde i ögat på sig, stackare — och bäst som det var så fick han tag i en pinne och drog te med den öfver hufvet, så jag trodde att han skulle slå di andra i skallen, — och i detsamma så ramla jag i golfvet och tappa i förskräckelsen en tvåskillings smörbakelse som jag hade köpt dan förut.

För si du kan aldrig få i din skalle ett tocket helfvetes allo det blef när karln drog te med pinn — di blef så arga allihop dernere i båset, så jag hörde inte annat än ett hiskeligtdomderande, och såg hur di fäktade med armar och ben, di kräkena, och det fast di hade ställt till musik nånstans i rummet, för att inte grälet skulle höras, kantänka! Men si det må jag då säga te karens heder, att han höll i sig och dängde med pinn lika förbaskadt hela tiden, och titta på mig ett par gånger, och sig så arg ut, så jag höll på te gå min väg från alltihop, men så tänkte jag att jag ändå skulle si hur saken slutas, tänkte jag.

Bäst som det var så smällde det till på bastrumman som det värsta kanonskott, när det är kunglig namnsdag i Westerås, och väggen for i vädret så att jag i den allra rysligaste förvåning gallskrek: »Ta mej fan hade inte masen rätt ändå!» — och då skulle du ha' sett hur de glodde på mig, och hur en jumfru som låg bredvid mig frågte om jag inte var från landet. Och si nu började det rigtigt gentila, ska jag säga: Der kom en herre in som såg ut som ett fruntimmer, och han sjöng så innerligt grannt, och den sa' di var Josep i Egyften. Maken till karl att kunna hålla sig allvarsam har jag då aldrig sett, det är hvad jag vet, och det fast det kom in en tjocker en som var barbent, och narra mig te att slå till ett gapskratt! Men si den andra han var lika allvarsam han, och såg så gudsnådlig ut så jag tyckte det var rigtigt ynkligt åt 'et,.. och så gick di, och det kom in en hel smita med karlar som alla va barbenta, och såg rigtigt oanständiga ut; och i ett tag kom der en svarter en inskuttande och si den var allt bäst ändå! Att en menniska skulle kunna skapa sig så galen det hade jag ändå allri kunnat trott, för si han var akkurat lik den der stora apan som vi såg vid sistaHindersmessan, och som klöste dig på näsan. Efter allt hvad jag kunde få i mig, så var han ovettig på folkena derute och på mig med, och som jag inte vill ligga der och ta' emot ovett åf en tocken en, så gick jag min väg på en stund — och när jag nu kom igen så var väggen nere, och samma elände hade de nere i huset som förut.

— — — — — — — — — — —

Älskade Anna Stina! jag har så rysligt mycket ännu att säga dig, att det är väl bäst att jag rakt af slutar med detta mitt kärkomna bref; som du kan låta klockaren läsa för dig, i fall han är nykter, annars får du säga åt bokhållaren på bruket — men du håller dig bara, det säger jag dig, för jag har nog sett att han ä' litet bortkommen i dig, och det får han inte vara, för det är min sak och ingen annans. Var alltid densamma, och tyck om din vän som förut, så hittar det allt på och hända att du får dig en töcken här moralkaka en gång till, för nu ä' de galna i Stockholm med sina bref, och jag kan få in ett tocke här rafs i hvilken tidning som helst, fast jag tycker det är bättre att skicka det per på posten. Herre Gud, lilla älskade Anna Stina! den dagen då jag får dig till min lilla rara gumma, så vet jag inte hvad jag gör för en dumhet i glädjen, det är säkert det! Må alltid väl och helsa så mycket till Bläsan och till stora galten som ni skulle slagta i måndags.

Din ända in i bleka döden tillgifqe och rejele

Nisse Andersson.

P. S. Skulle du händelsevis ha några utaf di gråa strumporna färdiga, så kan du skicka dem på per telegraffen, för jag ska säga att det ä' kallt här som ett helfvete.

Densamme.

*

”Lysningsgrattlation.”

Till dig Sopi som snart skall gifter qvinna bli, jag skickar dig käpp och krycka jag vill att du inte ska dem få nycka *Nycka* (provinsord) = *nyttja.* , efter som du i dag brut af bena så kan de dig tjena, och så önskar jag dig lycka till att länge få hafva denna käpp och krycka, men akta dig för till att bryta af bena for se det kan göra ondt i knäna, och det var lycka att det gick väl när som du hoppa från prädekestola ner, det kunde gått illa om du inte varit ena så rasker qvinna, och efter du nu har brut af bena så får jag dig grattelera, och skicka dig käpp och krycka som du kan få begagna och nycka, måtte du i alla lefnadens dagar få lefva så länge herren behagar,

P. S. Skulle du händelsevis ha några utaf di gråa strumporna färdiga, så kan du skicka dem på per telegraffen, för jag ska säga att det ä' kallt här som ett helfvete.

Densamme.

*

”Lysningsgrattlation.”

Till dig Sopi som snart skall gifter qvinna bli, jag skickar dig käpp och krycka jag vill att du inte ska dem få nycka *Nycka* (provinsord) = *nyttja.* , efter som du i dag brut af bena så kan de dig tjena, och så önskar jag dig lycka till att länge få hafva denna käpp och krycka, men akta dig för till att bryta af bena for se det kan göra ondt i knäna, och det var lycka att det gick väl när som du hoppa från prädekestola ner, det kunde gått illa om du inte varit ena så rasker qvinna, och efter du nu har brut af bena så får jag dig grattelera, och skicka dig käpp och krycka som du kan få begagna och nycka, måtte du i alla lefnadens dagar få lefva så länge herren behagar,

och omsider dö vid lefnadens ända när herren vill den hjelpen sända, det önskar jag och alla dina vänner som dig både känner och inte känner, men först och sist det önskar jag utan list.

Hm Hm.

*

En brefveling.

(Autografiska reliqvier.)

1.

Till Apothekaren R...s.

Svindlande Apolloson!

Tryckt uti materiens luttrade bojor, fattar jag min penna för att som en emanciperad och bildad subjektivitet förklara er min fosforistiska beundran! Månens gudomliga strålar på himlens »labyrinthglobs förmörkade dividender,» lysa rika med så glänsande nattglans som edra tankar, insvepta i fantasiens gyllene slöja, — hvilket

bevisar den stora sympati som exeqveras emellan våra själars objecter! Himmelska själsfrände! en kuttrande philomela, — hvad angår mina emancipations-idéer, så tro inte hvad ociviliserade personager hafva att kondemnera emot min individualitet...;! — ? ty jag förblifver en afslöjad genealogis odisputabla triangel.

Så länge solen skiner som en sol; — Det är så kallt vid nordens pol!...

V. de B....

* och omsider dö vid lefnadens ända när herren vill den hjelpen sända, det önskar jag och alla dina vänner som dig både känner och inte känner, men först och sist det önskar jag utan list.

Hm Hm.

*

En brefveling.

(Autografiska reliqvier.)

1.

Till Apothekaren R...s.

Svindlande Apolloson!

Tryckt uti materiens luttrade bojor, fattar jag min penna för att som en emanciperad och bildad subjektivitet förklara er min fosforistiska beundran! Månens gudomliga strålar på himlens »labyrinthglobs förmörkade dividender,» lysa rika med så glänsande nattglans som edra tankar, insvepta i fantasiens gyllene slöja, — hvilket bevisar den stora sympati som exeqveras emellan våra själars objecter! Himmelska själsfrände! en kuttrande philomela, — hvad angår mina emancipations-idéer, så tro inte hvad ociviliserade personager hafva att kondemnera emot min individualitet...;! — ? ty jag förblifver en afslöjad genealogis odisputabla triangel.

Så länge solen skiner som en sol; — Det är så kallt vid nordens pol!...

V. de B....

*2.

Respectabla mamsell!

Med mycket nöje, emottagit edra väna principer, hvilka altsedan jordens början hvilat i min själ, liksom anno 9 i Helsingborg, då konung Gustaf Adolf, var afsatt, som hettas i Neapel vara en anledning af Sydamerikas ogenerade praktik, hvad angår det sednare så förklaras den händelse som träffade mig i Westerås för några år sedan, fullkomligt af min gröna västs förfärdigande af skräddaren Pels som liksom i Åbo 1808 kom i fråga en tillsättning af — etc. etc. etc., som visserligen i Rom hos påfven blef antikristianskt ansedd, men trots alla polemiska tidningars concurrens alltid skall förblifva, hvilket mamsell vet förut, som jag sade för tjugo år sedan vid restaurationen i Frankrike, och Napoleons rock, tillika med mamsellens ödmjuka tjenare,

Nicolaus R.

Apothekare.

*

Enfaldig nyårsönskan.

Nu, Jag Eder önskar ett godt nytt år Lång varig lefnad och Sorgfria dar Med gladligt huomör, som alltid har varit

Er Sällaste lott har der med framfarit J munterhets anda och välviljan god Eder rukte af alla är spord.

2.

Respectabla mamsell!

Med mycket nöje, emottagit edra väna principer, hvilka altsedan jordens början hvilat i min själ, liksom anno 9 i Helsingborg, då konung Gustaf Adolf, var afsatt, som hettas i Neapel vara en anledning af Sydamerikas ogenerade praktik, hvad angår det sednare så förklaras den händelse som träffade mig i Westerås för några år sedan, fullkomligt af min gröna västs förfärdigande af skräddaren Pels som liksom i Åbo 1808 kom i fråga en tillsättning af — etc. etc. etc., som visserligen i Rom hos påfven blef antikristianskt ansedd, men trots alla polemiska tidningars concurrens alltid skall förblifva, hvilket mamsell vet förut, som jag sade för tjugo år sedan vid restaurationen i Frankrike, och Napoleons rock, tillika med mamsellens ödmjuka tjenare,

Nicolaus R.

Apothekare.

*

Enfaldig nyårsönskan.

Nu, Jag Eder önskar ett godt nytt år Lång varig lefnad och Sorgfria dar Med gladligt huomör, som alltid har varit Er Sällaste lott har der med framfarit J munterhets anda och välviljan god Eder rukte af alla är spord.

Der före vi önska samtlig en hvar Er framtid må, grönska på fortsatta dar, Att längre få träffa en trovärdig vän. På hembyggden åter, detta året igen — En liten enfalldig Nyårs önskan från en vän.

C, M, S.

*

Affärsbref.

Min heders Wän *!

Till svar å äradeskrifvelse, Efter som jag får säkert bud, så sänder jag di 2:ne Böckerna som Bokbindaren Stenberg har inbundet, samt en Liten Packet, som C. har lemnat till mig i dag, Bonden eller innehafvaren af detta, har jag icke ersatt något, utan det täckes * vara så god och ersätta något till honom, ty jag ville icke betala bonden något för att jag kan vara säckrare på att han lemnar det recktigt till sin ägare, och jag torde med budet anhålla om några ord till svar att * har bekommit detta, bifogade bref har jag lemnat till sin ägare, Det som * nemnde idet bref som jag har bekom: Beder om kär helsning till Gustaf från mig

Som hastigast tecknar Högacktningsfullt

C. T—n.

*

Der före vi önska samtlig en hvar Er framtid må, grönska på fortsatta dar, Att längre få träffa en trovärdig vän. På hembyggden åter, detta året igen — En liten enfalldig Nyårs önskan från en vän.

C, M, S.

*

Affärsbref.

Min heders Wän *!

Till svar å äradeskrifvelse, Efter som jag får säkert bud, så sänder jag di 2:ne Böckerna som Bokbindaren Stenberg har inbundet, samt en Liten Packet, som C. har lemnat till mig i dag, Bonden eller innehafvaren af detta, har jag icke ersatt något, utan det täckes * vara så god och ersätta något till honom, ty jag ville icke betala bonden något för att jag kan vara säckrare på att han lemnar det recktigt till sin ägare, och jag torde med budet anhålla om några ord till svar att * har bekommit detta, bifogade bref har jag lemnat till sin ägare, Det som * nemnde idet bref som jag har bekom: Beder om kär helsning till Gustaf från mig

Som hastigast tecknar Högacktningsfullt

C. T—n.

*

Ett dito.

Broder Hm Hm!

Tack För Ditt Bref hvilket Jag Ricktigit BeKommit och här med Föler Dina Kläder Som Lungren Lemna Dem, För Liden vecka men Jag hafver icke fått Något bu för occh Lungren hafvr Jag Betalt med 2 Rjs Rjs i arbes Lön och Frackten Kostar ingen ting För Det är en BeKant till mig —

och Efven önskar Jag att Du mår väl in till Dato

P, S, var god hallsa B. och K. Från mig

Du Får ursekla att Jag hafvr Skifvit illa men Det var bratom Efven Får jag halsa dig från Din Broder han var här i tistas

Tekn Din till gifvna vän

J. S—n.

*

Gratulation.

Upå Brigitta Dagen Den 7:de Oktober 1849.

Se huru tiden går och Dagarna försvina Brigitta har i dag en Namsdag till att finna Nu ä ett år förbi sän hon sin Namsdag såg Och mångga nöjen hatt i det förfluttna år. Jag önskar Dig ett lychlikt lif och många Glada dagar. Wad mera är en Gåse kär Som dig kan bäst behagar. En Gåse kär Med god begär, jag även dig väll Unar.

R. Göthberg.

*

Ett dito.

Broder Hm Hm!

Tack För Ditt Bref hvilket Jag Ricktigit BeKommit och här med Föler Dina Kläder Som Lungren Lemna Dem, För Liden vecka men Jag hafver icke fått Något bu för occh Lungren hafvr Jag Betalt med 2 Rjs Rjs i arbes Lön och Frackten Kostar ingen ting För Det är en BeKant till mig —

och Efven önskar Jag att Du mår väl in till Dato

P, S, var god hallsa B. och K. Från mig

Du Får ursekla att Jag hafvr Skifvit illa men Det var bratom Efven Får jag halsa dig från Din Broder han var här i tistas

Tekn Din till gifvna vän

J. S—n.

*

Gratulation.

Upå Brigitta Dagen Den 7:de Oktober 1849.

Se huru tiden går och Dagarna försvina Brigitta har i dag en Namsdag till att finna Nu ä ett år förbi sän hon sin Namsdag såg Och mångga nöjen hatt i det förfluttna år. Jag önskar Dig ett lychlikt lif och många Glada dagar. Wad mera är en Gåse kär Som dig kan bäst behagar. En Gåse kär Med god begär, jag även dig väll Unar.

R. Göthberg.

*

Bref från en öfvergifven älskarinna

till en f. d. älskare.

Tit.

Förlåt mig för Dena gången men om inte Herr X nu ärr utaf Den godheten och hjelper mig, så ärr alla utvegar stengda förr mig ock jag kan ej mera finas, ty Det är högsta nöden som har tvingat mig att begera om hjelp, jag vätt att Herr X har varit mycke god i mot mig, och att Det ärr mycke obilit utaf mig att vara till något besver för Herr X men som jag för momangen ej Eger någon att få för ett Runstycke utaf, hoppas jag att Herr X ärr god och unsegtar min gerfhet, för Dena gången jag låvar att Det blir den sista, jag bedyrar att jag Eger ej mer än två kledningar för jag måste dels sålt bårt ock Piantsatt såmt för att kunna uppehålla mig till jag får mig en Conditison. jag har Conditson till hösten, men jag kan ej koma om inte jag får som mammsel; Pigtinst är inte svårt att få ock Det vill jag väll ej jerna ta om inte alla utvegar är stengda, jag litar För Herr X ömhet för den som alltid skall visa sin tacksamhet imot Herr X, och förblifver med aktning och vördnad . . . Herr X Ademakaste Tieenarina.

Elisabhet.

P. S. Om Herr X kunde hjelpa mig det jag har begert i Dem föra Brefena.

*

Reflektioner och tänkespråk.

l:sta flocken.

En uppenbar fluga är bättre än en hemlig gräslök; och Salomons vidtfrejdade mulåsna kan förliknas vid en lutande kålrot, hvars qvistar ingen mensklig klokhet kan utgrunda.

Stora dun! det är af ditt knall och brakande, som elementerna känna sin minsta förändring.

Kresus, då han satt satt på sin messingstron, var ej så rik som sommarfåglar, på hvilka man med fotterna trampar.

En stillastående resvagn går ej med den snabbhet som en seglande speljakt; men ett behändigt berg står fastare än en broder.

2:dra flocken.

En artig snöboll är gladare än en stockfisk, fastän en eldgaffel är ljufligare än de bägge.

Kom du, kära gråsten, och fördrif med din försigtighet hönans listiga illgrepp.

Anförtro dig icke i en gurkas händer, men tag snarare i ditt sällskap en ärbar metvurst.

Låt ej kalkonhönan bedra dig till öfverdåd, utan se till att du kan undfly listigt sällskap.

Bäfva för ingen, men akta dig för en smällpiska som för en nejlika; kommer du henne för när, så stinger hon dig.

Att vara slug, är icke dumt; derföre hedra dina grannars fönster och förödmjuka dig för en redlig mans portnyckel.Den allena kommer till ära, som har rätta begreppet om en sopqvasts innehåll; alla andra kunskaper äro ej af den art, om icke den att med färdighet kunna bruka en näsduk.

Kom, du vidsträckta trängsel, och gör härpå en fulländad början att blindseende ögon må höra hvad smak som känns i den finaste grofhet, hvilka afskildras med tillhjelp af dina fotfingrar, beskådas af näsögon, omfattas med hårnaglar och ändtligen förvaras uti ett redligt ryggbast.

3:dje flocken.

Ett är visst, ett annat är ovisst; men vissast att tvifla om bägge.

Att all ting ser ut som det synes, det är visst; men att allt synes som det ser ut, det är ovisst.

Intet kan vara mera särdeles än det som är besynnerligt, och ingen är ensammare än den som är helt allena.

Ingen ting förekommer oss sällsammare än det vi inte begripa, äfvensom å andra sidan intet är begripligare än det sällsamma.

I, förutan, med, öfver och under oss sjelfva äro vi ej annorlunda att anse än såsom historiska sagobrott med oföränderliga genombrytningar: uppriktige, dock utan flärd; bedräglige, dock derföre ej att lita på.

In summa: vinst är utan förlust, när att tappa är bättre vinna; hafva rena händer och ren förlust, är att lefva det ledigaste lif i verlden.

*

Smått och godt af H. Bager.

1.

Att Malmö stads östra fästningsbryggor må blifva af kronans cassa i godt brukbart stånd satte och ständigt underhållne, samt frie lemnas till hvars och ens in- och utfart till och från staden, ty annars är ingen anständig infart för landets allernådigste konung, drottning och hela höga kongl. familien genom någon annan af de öfriga stadsportarne, hvilka 2 till antalet ligga uti afkrokarne; thernäst emellan allmogen och stadsens åkare, uti den endaste sjöporten denna staden har, sker mångahanda olägenheter samt dråp, enär de hastiga sinnen i trängslet blifva retade; ty en forman att försumma ett lass körsels förtjenst till eller från sjön, och bonden för att få skyndsammast efter sin åtrå komma in eller utur staden, är derom mera angelägen och beifrad, än en välbetänkt menniska om många penningar att vilja vinna.

2.

Oaktadt handlande societetens efterlåtenhet om theras egit tillbörliga bästa, samt svar och yttrande, emot mitt them ingifne bättre vett och idee; är jag öfvertygad, att högtupplyste ögon lära likväl se, att mina 23 besvärs §. §. innehåll icke gifver anledning till inbrott eller halt, utan efter de skånska och halländska städernes speciele privilegiernes rätta innehåll efter sjelfva bokstafven och Sveriges rikes patriotiska system, leda till enhögstnödig patriotisk florerande handels och oeconomi tillhjelpande i och för the skånska och halländska stapelstäderne; alltförty ombemälte societets yttrande tankesätt, jag låter komma an på allerhögsta rättvisones censur; och emellertid öfver Malmö handlande societets hårda utlåtande, tröstar mig med mitt symbolum, som är nemligen:

Säll then i detta lif allt väl besinnar här, Och upplyst tror allting vist förgängligt är, Samt sig med fula ondskan ej förbinder; Han modig, glad, ej aktar något hinder, Att lefva nöjd och blåser åt allt gilder.

3.

Tavtologi insmygs visst i theologi, Hvad di att jag oeconomiskt derfrån ej fri; Som floden uti sitt lopp, Röra vi snällt muntra opp, Syndarena ur theras förtviflan, Näringarne ur theras förilan. Jag har som svensk försvurit ränker, Men det allmännas väl påtänker, Och taddelmästaren ej skänker, När han af missförstånd framblänker.

*

Min läsare, jag beder att tu intet uttyder illa min enfaldiga och välmenande oeconomiska poesi, ty jag är ingen studiosus, utan en h. k. maj:ts och kronan Sveriges pålagde skatt- och inqvarterings dragande, dock ringa förmögneborgare och handelsman, uti then på förbemälte sätt, beskaffade handelskroppen i stapel-staden Malmö.

Haquin Bager.

Salig Gubbens »personaliska epitaphium.»

Anno 1604 man kundgör, Född til verld i prostgården Or: Far, *Brynolf Haquin*, prost in Dalia, Mor, pretorens dotter *Amalia*. Näst god christendoms anfång, Lärde mig far sjelf sju år lång, Sju år mer höll till boklig' konster I Carlstad, Skara, Gråmunk-kloster; Men i Upsala, allenast tu år, Sedan til kongl. kammar-collegium jag går; I try års tid mig der månde öfva, Sedan 19 år vid krigs-staten pröfvad Sergeant, regements~skrifvar', krigs-hofrätts-notar', Krigs-contributs commissarius jag ock var; Blef ock i Rolsdorps skans af hungers nöd Kastad bland fler' som försmägts til död, Men af Gud frelst med en, som såg at min krepp Än hade något lif; ty togs jag oppu Sedan derute 7 år, efter salig kungens död, Verserad, for så åt Sverge at qvittera nöd; Men fick mer oro, än säkerhet, Hemma i min gård, til stor förtret: De för mig bodde månde hovera, Mång bergetroll de inlogera; Torde ej thy som Desperanter göra, borgare och handelsman, uti then på förbemälte sätt, beskaffade handelskroppen i stapel-staden Malmö.

Haquin Bager.

Salig Gubbens »personaliska epitaphium.»

Anno 1604 man kundgör, Född til verld i prostgården Or: Far, *Brynolf Haquin*, prost in Dalia, Mor, pretorens dotter *Amalia*. Näst god christendoms anfång, Lärde mig far sjelf sju år lång, Sju år mer höll till boklig' konster I Carlstad, Skara, Gråmunk-kloster; Men i Upsala, allenast tu år, Sedan til kongl. kammar-collegium jag går; I try års tid mig der månde öfva, Sedan 19 år vid krigs-staten pröfvad Sergeant, regements~skrifvar', krigs-hofrätts-notar', Krigs-contributs commissarius jag ock var; Blef ock i Rolsdorps skans af hungers nöd Kastad bland fler' som försmägts til död, Men af Gud frelst med en, som såg at min krepp Än hade något lif; ty togs jag oppu Sedan derute 7 år, efter salig kungens död, Verserad, for så åt Sverge at qvittera nöd; Men fick mer oro, än säkerhet,

Hemma i min gård, til stor förtret: De för mig bodde månde hovera, Mång bergetroll de inlogera; Torde ej thy som Desperanter göra,Om qväller ute sit arbete röra: Det skrymt jag så ej kunde gilla, Men tog mig före des lag förspilla: De kunde ej tåla musquete-gny: Dermed dem utdref bäst namn try: Sedan jag i Jesu namn bygger På samma bärg och bor der trygger, I 30 år, med lycka som Gud vil, Laus Deo, som gaf mod dertil. Gud mig ock der månde begåfva Tvänne hustrur, med dem jag fick åga, Med den första 4 söner, döttrar två, Den andra S söner, 3 döttrar också, Första hustrun *Josie Ebhards dotter*, Kongl. hauptman, af gref *Axel* död skutan. På sin säng, at han lydde sin konung; På Gräsnäs hus togs lifvet af honom. Den andra ock ärlig mans filia, *Per Hanssons* i Näs höfvisk familia. Och sedan i de danska fegders tid, Då mine krafter ej så väl stodo bi, Blef jag likväl, til slut på tjänsten, Capitaine uppå den norska gränsen; Men imedlertid ock inviterad Til prest, dock sielf mig ej nog höll värderad; Icke dess mindre mig sedan förvisst, Gärna öfde som en cantilenist, Ställde enfaldiga skrifter och många, Deraf 5 små böcker på tryck äro gångna) Af mit lilla pund små compositioner, Dock angenäme mång' fromma personer: Bland dem ock sig låtit behaga Kongligt hus det i nåder uptaga. Men til de mammonisters betagGör ingen vällärd, fast mindre jag. Sedan besökte oss Guds ris i vår negd, Dyr tid, krig med den norska fegd; Des armee tu dygn i min gård grassera, Det timliga gods mest totale ruinera. Det stora ruin min ålderdom dref, At nolens volens jag nödgader blef, Min christliga öfverhet jag besökte, Som mig prisvärdigt vederqveckte Och då kongl. majestät af Skåne hemkomm, Honom underdånigst anföll min ålderdom. Hans majestät mig hugnade som en mild konung; Gud så sant rikeligst behugne honom! At mig resan ej för tung månd gånga, Gaf mig väge-penningar god och många. Nu är jag af ålder mätt, har lefva så länge, At jag stundar nu från verlds elände. Trettiofem år var min tid och ungdom, Förän jag i äktenskaps stånd kom: Med första hustrun lefde i tolf år, Med den andra trettio jag når: En enkeman på året fjerde, Väl 80 det tilsammans gjorde. När nu Gud vil, så vil jag med Bjuda valete, och fara i fred. Min hustru och barn Gud protectere Mot satanister, som fast mång äre. Troskyldigst först jag valedicerar Min cbrietlig fromma öfverhet kära, Förnämligast konglig hus och gård, Gud hAUe deröfver sin änglisk vård! Riks-herrar och trogne ämbetsmän, I råd och dåd Gud nåde förlän! Krigs-staten all, och hela gemenhet,Önskar jag lycka båd′ i strid och fred. Guds ords lärare, tro och bålde, Gud uplyse, på rättan ban hålle! Alla stånd estime, patrioter fromma, Låte Gud sitt lopp väl fullkomna! Sidst min fattiga vårdnad käre, Som här i trones rike äre, Hustru, barn, chariteter alla Under Guds beskydd vil jag nu befalla!

Sveno Dalius.

*

Mera af samma hand.

1. Vee tigh tu falska verldinna Fortun tu arga verld, En svikfull Laurantinna, Ästu med list och flärd. Tå tu lofvar stor fröjd Skänker tu suck och qvida Sorg medh stoor ach och blöyd.

2. Cordialiter begrunda O Svea till essentz Hvad nåd tig Gud mon unna; Genom sitt providentz.

3. Dygdig som Maccabeus Tapper och ridderligh. Som David Ptolemæus Begåfvat rikelig Som regent Ciceronus Förnuftig mycket säll, Som rex Carolus nonus En fast heroisk hielt. — Med Gudz rådh i hans dagar, är Jus och Pietas Bland riks officialer Fides et Aequitas Hans råd och högbaroner Pax, Sapientia Krigs, generals personer Spes och Prudentia Önskar jag lycka båd′ i strid och fred. Guds ords lärare, tro och bålde, Gud uplyse, på rättan ban hålle! Alla stånd estime, patrioter fromma, Låte Gud sitt lopp väl fullkomna! Sidst min fattiga vårdnad käre, Som här i trones rike äre, Hustru, barn, chariteter alla Under Guds beskydd vil jag nu befalla!

Sveno Dalius.

*

Mera af samma hand.

1. Vee tigh tu falska verldinna Fortun tu arga verld, En svikfull Laurantinna, Ästu med list och flärd. Tå tu lofvar stor fröjd Skänker tu suck och qvida Sorg medh stoor ach och blöyd.

2. Cordialiter begrunda O Svea till essentz Hvad nåd tig Gud mon unna; Genom sitt providentz.

3. Dygdig som Maccabeus Tapper och ridderligh. Som David Ptolemæus Begåfvat rikelig Som regent Ciceronus Förnuftig mycket säll, Som rex Carolus nonus En fast heroisk hielt. — Med Gudz rådh i hans dagar, är Jus och Pietas Bland riks officialer Fides et Aequitas Hans råd och högbaroner Pax, Sapientia Krigs, generals personer Spes och Prudentia4. Musica tu ädla berömda konst Ho rätt tig öfvar, finner mycken gunst Ja både hos Gud och människor många Tin ljuflig præsentz man gärna undfångar Tig älska alla in genere De små som store in specie.

Sveno Dalius.

*

»Humoristiskt friarebref»

från en pastor till en enke-prostinna.

Högärevördigaste och höglärde fru prostinna! J ären nu mätte, j ären nu rike vordne, j regneren utan oss; och gåfve Gud att j regneraden, på det att vi ock måtte regnera med med eder. 4 Cor. 4: 8Äfven de mest uppenbara skrif- eller tryckfel i detta »humoristiska» bref, som förut varit tryckt, har *utgifvaren* afskrifvit.. Då jag understår mig att nyttja ofvanstående såsom inledning till denna min skrifvelse inbegripes derutinnan mina egna hjertans tankar och begärelser, hvilka jag, Demissine & subsértissime, i känslan af min imperfectia & indignitas, nedlägger inför en imago exlestes, på hvilken man, cum argumento, kan tillämpa en hednisk autors ord: »Intiger vitæ seclerisque punis.» Detta periculum, kunde, entiget, mången tyda såsom en stor — audacia från min sida, 4. Musica tu ädla berömda konst Ho rätt tig öfvar, finner mycken gunst Ja både hos Gud och människor många Tin ljuflig præsentz man gärna undfångar Tig älska alla in genere De små som store in specie.

Sveno Dalius.

*

»Humoristiskt friarebref»

från en pastor till en enke-prostinna.

Högärevördigaste och höglärde fru prostinna! J ären nu mätte, j ären nu rike vordne, j regneren utan oss; och gåfve Gud att j regneraden, på det att vi ock måtte regnera med med eder. 4 Cor. 4: 8Äfven de mest uppenbara skrif- eller tryckfel i detta »humoristiska» bref, som förut varit tryckt, har *utgifvaren* afskrifvit.. Då jag understår mig att nyttja ofvanstående såsom inledning till denna min skrifvelse inbegripes derutinnan mina egna hjertans tankar och begärelser, hvilka jag, Demissine & subsértissime, i känslan af min imperfectia & indignitas, nedlägger inför en imago exlestes, på hvilken man, cum argumento, kan tillämpa en hednisk autors ord: »Intiger vitæ seclerisque punis.» Detta periculum, kunde, entiget, mången tyda såsom en stor — audacia från min sida,men å en annan heter det: »Ut desint vires tomen est laudanda volantus.» Om nu såsom jag hoppas detta är högärevördigste fru prostinnans conceptus, har jag intet att frukta præsertine förlitar jag mig på en annan sats så lydande: »Vex populi, vox dei,» efter densamma, skulle vi onekligen af den högstes råd vara bestämda för hvarandra, enär det är en önskan (unonimus) bland hela denna vår herres och mästares upplysta fårahjord, att jag skulle framstå och säga: »Tu blifver som tu est, och dina år (selli cit: nåde år) tage ingen enda.» — Om nemligen högärevördigste och höglärda fru prostinnan värdiges upptaga mig till eller såsom sitt hufvud, hvarigenom jag och i sinom tid kunde blifva församlingens. — (se David så ock Paulus), Eho som nu kunde vilja finna någon,

ridiculum i höglärda fru prostinnans beslut att ingå en ny, consociatio, måge ihogkomma att herren sade: »Thet är icke godt att menniskan är allena» 1 Mose: 2. 18. Äfvensom att apostelen Paulus tillstädjer enka att gifta sig. Han säger ock, i sin första epistel tiH de corinter 1: 25. »Guds galenskap, är visare än menniskor, och Guds svaghet är starkare än menniskor»; derföre hvad som synes obscurum är det icke, nb. när det kommer åfvanefter. —

Jag fördristar mig ej att påpeka, alla de præstantia som detta conjugium, skulle ömsesidigt tillskynda oss, quum: de äro för fru prostinnans ingenium väl tillförståendes. Det enda jag kan tillåta mig, är en försäkran, att venerandissime i allt söka vara min däjeliga maka, till nöje och behag, eller som det står skrifvit: »Icke gensvarige, icke otrogne, utan alla goda trohetbevisande» (Tit: 2: 10.) samt att intill döden framhärda i samma besynnerliga kärlek och admiratie, hvarmed jag hafver den oförgripliga äran att innesluta mig uti högärevördigste och höglärda fru prostinnans Benevalentia såsom dess allerödmjukaste och förtröstansfulle tjenare.

Z. Vecordius.

(P. S.) O. s. a.

*

Små bidrag af M. J. Seseman.

1.

Tacksägelse til kongl. maj:ts tro-man och biskop öfver Linköpings stift, samt ledamot af kongl. nordstjerne orden, högvördigste herren herr Jac. Ax. Lindblom och maxime venerandum consistorium därstädes, yttrad d. 4 maji 1792. Af deres aldraödmjukaste tjenare *Hans Jacob Seseman.*

Högvördigste biskop i Linköpings stift, Som sköter dit embet med alfvar och drift, Som oförtänkt hafver så hastigt mig gedt En syssla jag hyarken påtänkt eller bedt. Uti Wadstena stad, jag icke ombad Med den ringaste rad; men nu är jag glad Och så tackar förvist, både först och sidst, At jag äfven den fådt, til dess bättre lott Sig yppar för mig uti Linköpings stad, Som jag er då alderödmjukast ombad. Högvördigste fader oeh fäder försan, Så förglömmen nu icke en Seseman, bevisande» (Tit: 2: 10.) samt att intill döden framhärda i samma besynnerliga kärlek och admiratie, hvarmed jag hafver den oförgripliga äran att innesluta mig uti högärevördigste och höglärda fru prostinnans Benevalentia såsom dess allerödmjukaste och förtröstansfulle tjenare.

Z. Vecordius.

(P. S.) O. s. a.

*

Små bidrag af M. J. Seseman.

1.

Tacksägelse til kongl. maj:ts tro-man och biskop öfver Linköpings stift, samt ledamot af kongl. nordstjerne orden, högvördigste herren herr Jac. Ax. Lindblom och maxime venerandum consistorium därstädes, yttrad d. 4 maji 1792. Af deres aldraödmjukaste tjenare *Hans Jacob Seseman.*

Högvördigste biskop i Linköpings stift, Som sköter dit embet med alfvar och drift, Som oförtänkt hafver så hastigt mig gedt En syssla jag hyarken påtänkt eller bedt. Uti Wadstena stad, jag icke ombad Med den ringaste rad; men nu är jag glad Och så tackar förvist, både först och sidst, At jag äfven den fådt, til dess bättre lott Sig yppar för mig uti Linköpings stad, Som jag er då alderödmjukast ombad. Högvördigste fader oeh fäder försan, Så förglömmen nu icke en Seseman,När ledighet yppas i Linköping då, Apologist sysslan jag där kunde få. Jag eder ombeder både först och sidst, J glömmen mig icke» jag hoppas förvist.

2.

Jag älskar mamsell mycke, Som nu så liker är En vän uti mitt tycke, Som jag nu hafver kär. Emellertid jag skrifver, Mamsell nu önskas kan Att hon ock äfven blifver Nu kär i *Seseman.*

3.

Mången visa För en disa, Nu stämmes an, Af mången man, Som för Lisor Göra visor, Då de rimma, Hvarje timma Om sin kära, Som dess ära, Och att kunna Henne unna Så mycket godt Af hvad de fått, Som de gerna Henne ärna, Om de torde» Som de borde

Henne prisa, För sin Lisa. Sannerligen, Visserligen Skulle mången Uti sången, Sig förnöjda, Mycket fröjda, Blifva säll, För sin mamsell: Den täcka L., En karamell. Som är brunell, Och mycket snäll, Båd morgon, qväll, Hon sitter säll, Som en modell, Och syr på fäll I sitt kapell, Och citadell, I dess kastell, Med sin mamsell, Förutan smäll, Och barnagnäll, Samt mycket skräll Hon väfver dräll, Och godt flanell, Så tunnt, som spjäll. Hon kan tabell, Och har duell, Om prestegäll, För dess libell, Med en gesäll. Som är rebell,

Mot bäfvergäll, Och fontanell. Mamsell Gustafva Vill nu hafva: Jag skall rimma, Denna timma, Med min penne, Öfver henne, Till present, Åt dess galent.

4.

F . . . . . . täck och from, En ovärderlig egendom, Som mången nu kan tycka om, Tills lyckan sluteligen kom. En dygd, en täflan bland hvaran, Må alltid grönskas här min san, Allt på det sätt som önskas kan, Nu önskas af hvar sanningsman.

M. J. Sesemanm.

*

Bref.

(Utanskriften:)

Till dygdädla och nätta jumfru Stina Marta Jngeborg. Ham—lund.

(Innehållet:)

Upsala den 27 juli 1806.

Minnet af den 4 juK då vi skiljdes åt, men den bestörtning jag kände inom mina känslor,

Mot bäfvergäll, Och fontanell. Mamsell Gustafva Vill nu hafva: Jag skall rimma, Denna timma, Med min penne,

Öfver henne, Till present, Åt dess galent.

4.

F . . . . . . täck och from, En ovärderlig egendom, Som mången nu kan tycka om, Tills lyckan sluteligen kom. En dygd, en täflan bland hvaran, Må alltid grönskas här min san, Allt på det sätt som önskas kan, Nu önskas af hvar sanningsman.

M. J. Sesemanm.

*

Bref.

(Utanskriften:)

Till dygdädla och nätta jumfru Stina Marta Jngeborg. Ham—lund.

(Innehållet:)

Upsala den 27 juli 1806.

Minnet af den 4 juK då vi skiljdes åt, men den bestörtning jag kände inom mina känslor,den lämnar jag åt en öm äiskarinna att sjelf corrigera, inom sina känslor, för en vän som är lika ömt deltagande uti dess åtbörder. — Derföre vill jag med oaflåtelig vördnad låta afsända några okonstlade ord till min ömma vän och älskarinna och låta henne veta huru jag nu för tiden befinner mig.

Jag får den äran ännu skatta mig lycklig af den ostridiga förmån, att hälsan ännu graverar hos mig, och hoppas att dessa ord måtte continuera min lilla täcka vän, i samma ostridiga förmon. — Men jag ostridigt bör lämna dessa äfventyr, äfvensom jag är helt oförvissad om den ärelystnad, som i dina dagliga känslor dagligen och äfven tills vidare får talas vid om den ärelystnad, som i dina känslor du bär i ditt hjerta, om du är lika ömt motbjudande till ärelystnad som visar upprigtikheten mot en älskare.

F. v. S.

*

Till en »studentkandidat.»

(Från en skolmästare).

Wers kan jag icke skrifva, Prosa utan någon lag; Du får likväl ej drifva Jäck af detta företag!

Hur lifvet ändå vexlar om Jag mins hur förr det var När du, ett litet barn, här kom, Tog alltid råd af far.

den lämnar jag åt en öm äiskarinna att sjelf corrigera, inom sina känslor, för en vän som är lika ömt deltagande uti dess åtbörder. — Derföre vill jag med oaflåtelig vördnad låta afsända några okonstlade ord till min ömma vän och älskarinna och låta henne veta huru jag nu för tiden befinner mig.

Jag får den äran ännu skatta mig lycklig af den ostridiga förmån, att hälsan ännu graverar hos mig, och hoppas att dessa ord måtte continuera min lilla täcka vän, i samma ostridiga förmon. — Men jag ostridigt bör lämna dessa äfventyr, äfvensom jag är helt oförvissad om den ärelystnad, som i dina dagliga känslor dagligen och äfven tills

vidare får talas vid om den ärelystnad, som i dina känslor du bär i ditt hjerta, om du är lika ömt motbjudande till ärelystnad som visar uppriktigheten mot en älskare.

F. v. S.

*

Till en »studentkandidat.»

(Från en skolmästare).

Wers kan jag icke skrifva, Prosa utan någon lag; Du får likväl ej drifva Jäck af detta företag!

Hur lifvet ändå vexlar om Jag mins hur förr det var När du, ett litet barn, här kom, Tog alltid råd af far.

Detta gör du äfven nu Än syns du Jika god; Men vuxen telning ser jag ju, Der nyss du liten stod.

Min önskan far båd’ hit och dit Om dig, som jag här har kär, Att du skall få en mössa hvit Den dig ej blott tiil yttre klä'r.

F . . . u.

*

Dufvopost.

Älskade vän utaf allt hjerta!

Dygderikaste fröken eller mamsell — Jag vet icke hvilket ni är och det gör mig också detsamma, vore ni bara jungfru — för kärleken öfverskylar allt, står det i skriften. Ja »jag älskar dig, min lilla vän, så bägge öronen runkar» och det fast jag blott sett er en gång — Minns ni derborte på spetakle i går hur jag satt och glodde på er; det var just jag som satt så der, ni vet.

Å herre Gud hvad jag grät när jag sig er gråta — det är också faselig ledsamt att en inte ska få den man vill ha, alldeles som i pijäsen. Men så skall det icke gå med er, för vill ni ha mig, så får ni mig bums på fläcken utan prut, för jag har ingen grefve till far jag, 90m hotar att bevisa mig att jag inte är *hans* son, om jag

Detta gör du äfven nu Än syns du Jika god; Men vuxen telning ser jag ju, Der nyss du liten stod.

Min önskan far båd’ hit och dit Om dig, som jag här har kär, Att du skall få en mössa hvit Den dig ej blott tiil yttre klä'r.

F . . . u.

*

Dufvopost.

Älskade vän utaf allt hjerta!

Dygderikaste fröken eller mamsell — Jag vet icke hvilket ni är och det gör mig också detsamma, vore ni bara jungfru — för kärleken öfverskylar allt, står det i skriften. Ja »jag älskar dig, min lilla vän, så bägge öronen runkar» och det fast jag blott sett er en gång — Minns ni derborte på spetakle i går hur jag satt och glodde på er; det var just jag som satt så der, ni vet.

Å herre Gud hvad jag grät när jag sig er gråta — det är också faselig ledsamt att en inte ska få den man vill ha, alldeles som i pijäsen. Men så skall det icke gå med er, för vill ni ha mig, så får ni mig bums på fläcken utan prut, för jag har ingen grefve till far jag, 90m hotar att bevisa mig att jag inte är *hans* son, om jaggifter mig med er — och om er mor inte vill, så har jag ett par dugtiga knytnäfvar att slå i bordet för henne, se. Ja, dj— i min talg om jag skall vara en så dera meser som han vi såg på spetakle — han torles inte säja gumman resolemangen han, men det tör jag.

Hur står det med helsa och kärlek — Jag sjelf är så pass pin bortkommen i er att jag kan inte låta bli att tänka på den jag hafver kär, och jag visste inte i går hvart jag gick, för jag hade er uti tankarna. Och jag tycker vi skall passa bra ihop när vi är gifta — å herre Gud hvad roligt vi då skall få, när som vaggan börjar gå, och vi får många små, som skall lära sig stå, samt krypa och gå, och som ropar på mat — i hvar eviga vrå, så man rigtigt blir flat, eller arg och dispurat — jaha på spiken ackerat.

Derföre vill jag aldra innerligaste fråga mamsell, uti denna qväli, om mamsell vill hafva mig till sin äkta man och älska mig uti nöd och lust — svar ja — Kanske mamsell inte känner mig, men jag vet hvar mamsell bor — Och jag skall säga mamsell att jag är en rigtig rejell kar, och har två hundra rixdaler i lön. Om mamsell vill rigtigt veta hur jag ser ut, så se på mig bra när jag lemnar fram brefvet, men i hast; för jag springer snart — jag tör inte länge se på mamsells fruktsamma behag för då kan jag bli rent tokiger utaf mej. Och så om mamsell vill bli åt mig så hosta tre gånger utanför porten i qväll på tredje våningen der jag bor, för se der bor jag. Men om mamsell inte kan motsvaramina begärelser d v s lyda mina böners knäfall, så svara mig med muntlig ursäkt för besväret —

Jag hyser inget hopp om en stilla tålmodighet, hvarföre jag slutar att skrifva om mamsell så befaller. Tänk på mig när mamsell kommer i sitt rike och svara mig med kärlek på detta fägnesamma bref. Jag vill alltid vara mamsells tjenare i alla lifvets skiften, i lust och nöd, i lif och död — i nöd och lust, i fröjd och pust. Amen.

Bedes vännerligen om ett resnabelt gensvar till turturdufvan på gren, som sitter allen, och söker sig en maka, som brygga kan och baka; anhålles —

Jonte Larsen.

*

Bröllopsqväde.

Känner du kärleksguden Amor, det är en rigtig liten tjuf, som är stor — Han kallas tillika för hjertejägarn, ty han råder öfver dem mer än egarn — Han kan sätta alla hjertan i brand, det ryker ändå ej af dem ett grand — Så gick det väl ock med dig kan jag tänka, efter du kunde din man handen skänka — Nu är ni då gifta och lefver i fröjd, ooh hoppar väl snart i himmelens höjd — Men kom ner igen, ja kom neder, det eder af hjertat jag beder — Ty vi vill ha eder båda här, som är för vårt hjerta så kär — mina begärelser d v s lyda mina böners knäfall, så svara mig med muntlig ursäkt för besväret —

Jag hyser inget hopp om en stilla tålmodighet, hvarföre jag slutar att skrifva om mamsell så befaller. Tänk på mig när mamsell kommer i sitt rike och svara mig med kärlek på detta fägnesamma bref. Jag vill alltid vara mamsells tjenare i alla lifvets skiften, i lust och nöd, i lif och död — i nöd och lust, i fröjd och pust. Amen.

Bedes vännerligen om ett resnabelt gensvar till turturdufvan på gren, som sitter allen, och söker sig en maka, som brygga kan och baka; anhålles —

Jonte Larsen.

*

Bröllopsqväde.

Känner du kärleksguden Amor, det är en rigtig liten tjuf, som är stor — Han kallas tillika för hjertejägarn, ty han råder öfver dem mer än egarn — Han kan sätta alla hjertan i brand, det ryker ändå ej af dem ett grand — Så gick det väl ock med dig kan jag tänka, efter du kunde din man handen skänka — Nu är ni då gifta och lefver i fröjd, ooh hoppar väl snart i himmelens höjd — Men kom ner igen, ja kom neder, det eder af hjertat jag beder — Ty vi vill ha eder båda här, som är för vårt hjerta så kär —Nu kan j gå i hand med hvarandra, eller ock under armen med hvarandra vandra — Förstår sig genom jordens jemmerdal, till himlens fröjdesal — Der kan j sitta och klappas och kyssas, och låta de små af eder vyssas — Ja, i andanom ser jag en faselig hop af barn, som gläder er med skrik och rop — Och derför önskar jag eder lycka och gamman, att länge få lefva och dö tillsamman — Amen!

Hm Hm.

*

Skomakare pårssenalia,

öfver Hans ifrån Drukt hemmet.

Mina älsklige åhörare, med fast äfellbens hierta och blagarns ansekte vilje vl grannerligen hetrakta vad vi i dänna aftonstunden hafvq jortt då vi åt vår jordiska graf hafver lämnatt skomakaren samt känge och stöfvlemakaren Hans ifrån Drukthemmett som en konstbar lädersmörjare, vem ha vi nu som sätter sul i dig och mig, o du gamle Hans vad mente du att du skulle hug i gäl visen för de andre bölgetingarna, såg du ingen annan som döden värd var liksom tornduvelen som svingar sig om kring demäst blomstrande gräs fälten och sedan fäster sig i en gödssel hög, måtro att dänne mannen fick intett dansa på rosor eller liljor uti världen, hans dagar var lika som grisens uti artåkernn och svinen i bära skogen, för vart och ett stick sade vasp i magen här i skogen, orden i gän finnas uti sålehanskens Nu kan j gå i hand med hvarandra, eller ock under armen med hvarandra vandra — Förstår sig genom jordens jemmerdal, till himlens fröjdesal — Der kan j sitta och klappas och kyssas, och låta de små af eder vyssas — Ja, i andanom ser jag en faselig hop af barn, som gläder er med skrik och rop — Och derför önskar jag eder lycka och gamman, att länge få lefva och dö tillsamman — Amen!

Hm Hm.

*

Skomakare pårssenalia,

öfver Hans ifrån Drukt hemmet.

Mina älsklige åhörare, med fast äfellbens hierta och blagarns ansekte vilje vl grannerligen hetrakta vad vi i dänna aftonstunden hafvq jortt då vi åt vår jordiska graf hafver lämnatt skomakaren samt känge och stöfvlemakaren Hans ifrån Drukthemmett som en konstbar lädersmörjare, vem ha vi nu som sätter sul i dig och mig, o du gamle Hans vad mente du att du skulle hug i gäl visen för de andre bölgetingarna, såg du ingen annan som döden värd var liksom tornduvelen som svingar sig om kring demäst blomstrande gräs fälten och sedan fäster sig i en gödssel hög, måtro att dänne mannen fick intett dansa på rosor eller liljor uti världen, hans dagar var lika som

grisens uti artåkernn och svinen i bära skogen, för vart och ett stick sade vasp i magen här i skogen, orden i gän finnas uti sålehanskensbok 5. kappittlet och följande värssar, nu har han i dag lemnatt äfter sig läster och husker och knäremmar samt alla andra sådanna bekrökcara som vilja träda i hans ställe, nu få vi uti all gestallt skåda hans gamle bekige och smörjige skin böksen samt planteratt blommor på hans graf, nu är han i dag begrafven af prästen Envis från Skoglänna samt faderen ärlige och beskedlige Jonas Skinstärt derstädes och modren ärliga och sedosamma Märtta Stånkorf från Höksåsen, —

Gustaf Jan son.

*

Byteshandel.

Vestervik den 28 sept. 1806.

Min herre!

Att jag härmedelst tager mig friheten tillskrifva min herre och öfversända en liten gåfva, hoppas jag m. h. torde utsägta, då vi båda äro högst intresserade af anledningen. Jag skulle nemligen önska få tillbyta mig baron Lindhjelm, som m. h. lärer ega; han är utdöd, men jag kan præstera deremot en baron Wrangel af Lindesberg, som också är död. Ifall m. h. har Wrangel, är jag färdig att gifva 3:ne ej döda adelsmän eller 2:ne dito baroner. Gref Horn af Rantzien ville jag äfven prænumerera på. I allmänhet gifver jag, när jag byter, en död grefve mot en död grefve, om jag har någon, eljest 2 à 3 baroner eller 5 simpla lefvande adelsmän. Men en död adelsman anser jag så god som 3 à 4 lefvande, bok 5. kappittlet och följande värssar, nu har han i dag lemnatt äfter sig läster och husker och knäremmar samt alla andra sådanna bekrökcara som vilja träda i hans ställe, nu få vi uti all gestallt skåda hans gamle bekige och smörjige skin böksen samt planteratt blommor på hans graf, nu är han i dag begrafven af prästen Envis från Skoglänna samt faderen ärlige och beskedlige Jonas Skinstärt derstädes och modren ärliga och sedosamma Märtta Stånkorf från Höksåsen, —

Gustaf Jan son.

*

Byteshandel.

Vestervik den 28 sept. 1806.

Min herre!

Att jag härmedelst tager mig friheten tillskrifva min herre och öfversända en liten gåfva, hoppas jag m. h. torde utsägta, då vi båda äro högst intresserade af anledningen. Jag skulle nemligen önska få tillbyta mig baron Lindhjelm, som m. h. lärer ega; han är utdöd, men jag kan præstera deremot en baron Wrangel af Lindesberg, som också är död. Ifall m. h. har Wrangel, är jag färdig att gifva 3:ne ej döda adelsmän eller 2:ne dito baroner. Gref Horn af Rantzien ville jag äfven prænumerera på. I allmänhet gifver jag, när jag byter, en död grefve mot en död grefve, om jag har någon, eljest 2 à 3 baroner eller 5 simpla lefvande adelsmän. Men en död adelsman anser jag så god som 3 à 4 lefvande,allt eller öfverenskommelse, och en död grefve eller baron uppskattar jag lika med minst 10 à 10 simpla lefvande adelsmän, allt efter deras värde.

Jag har äran med éstime förblifva min herres ödmjukaste tjenare

Lorentz Ståhl
med. doctor.

*

Svensk brefstil på 1840-talet.

»Fosterländska tonen rena harmoni»

(Alphyddan.)

1.

Half-amerikansk-indiansk svenska.

Stockholm 1847.

Min vördade onkel!

in vördade onkels ärade skrifvelse af den 27 har jag rigtigt emottagit, och dristar nu medelst några ord till svar på min vördade onkels ärade bref lemna min vördade onkel de upplysningar min vördade onkel haft godheten af mig begära angående de dokumenter min vördade onkel i min vördade onkels ärade tidigare skrifvelse gifvit mig i uppdrag att hos herr grefven och generaldirektören eller hos herr presidenten och commendören afhemta och för min vördade onkels räkning genomse under min vördade onkels vistande vid helsobrunnen och baden i Z., der jag hoppas min vördade onkel slutligen må återvinna samma goda helsa, hvaråt min vördade onkel hade att glädja sig, då min vördade tant ännu lefde. &c. &c. allt eller öfverenskommelse, och en död grefve eller baron uppskattar jag lika med minst 10 à 10 simpla lefvande adelsmän, allt efter deras värde.

Jag har äran med éstime förblifva min herres ödmjukaste tjenare

Lorentz Ståhl
med. doctor.

*

Svensk brefstil på 1840-talet.

»Fosterländska tonen rena harmoni»

(Alphyddan.)

1.

Half-amerikansk-indiansk svenska.

Stockholm 1847.

Min vördade onkel!

in vördade onkels ärade skrifvelse af den 27 har jag rigtigt emottagit, och dristar nu medelst några ord till svar på min vördade onkels ärade bref lemna min vördade onkel de upplysningar min vördade onkel haft godheten af mig begära angående de dokumenter min vördade onkel i min vördade onkels ärade tidigare skrifvelse gifvit mig i uppdrag att hos herr grefven och generaldirektören eller hos herr presidenten och commendören afhemta och för min vördade onkels räkning genomse under min vördade onkels vistande vid helsobrunnen och baden i Z., der jag hoppas min vördade onkel slutligen må återvinna samma goda helsa, hvaråt min vördade onkel hade att glädja sig, då min vördade tant ännu lefde. &c. &c.

2.

Hel-amerikansk-indiansk-svensk praktdialekt.

Stockholm — — 1847.

Högtärade herr brukspatron och riddare!

Kongl. sekreteraren (correspondenten är en kongl. sekter) får härmed såväl på kongl. sekreterarens egna, som på kongl. sekreterarens onkels och kongl. sekreterarens tants vägnar hos högtärade herr brukspatronen och riddaren såväl som hos högtärade fru brukspatronessan och riddarinnan aflägga en ödmjuk tacksägelse för all den godhet och välvilja hvarmed kongl. sekreterarens cousin, kongl. sekreterarens onkels och kongl. sekreterarens tants yngste son, under kongl. sekreterarens cousins vistelse i högtärade herr brukspatronens och riddaren» hus blifvit omhuldad såväl af högtärade herr brukspatronen och riddaren som af högtärade fru brukspatronessan och ridarinnan. Kongl sekreterarens egna, såväl som kongl. sekreterarens onkels, kongl. sekreterarens tants och kongl. sekreterarens cousins många förbindelser till kongl. sekreterarens, kongl. sekreterarens onkels, kongl. sekreterarens tants och kongl. sekreterarens cousins ädle välgörare äro för djupt förvarade i kongl sekreterarens, kongl. sekreterarens onkels, kongl. sekreterarens tants och kongl. sekreterarens cousins hjertan för att någonsin &c. &c. &c. &c.

3.

Vanlig svensk bref- och biljettstil.

S. h. t.!

Om tit. hos tit. herr svåger behagade, när tit. får tid och tit. erinrar sig det, för min räkning låna de böcker, hvarom jag i förra veckan spåkade med tit. och hvilka tit. med tit. vanliga skarpsinnighet då recenserade, skulle jag vara tit. mycken tack skyldig och tit. med glädje till återtjenst förbunden för tit. godhet. Tit. kan trankilt försäkra tit. herr svåger, att böckerna ordentligt och oskadade skola med det snaraste återlemnas antingen till tit., tit. herr svåger sjelf, eller till tit. syster. Tit känner mig. Förlåt att jag tillskrifvit tit.!

Tit. ödmjuke tjenareX.

4.

Skandinavdialekt.

Min bästa herr Z.!

Jag har nyss emottagit Deras skrifvelse, hvaruti De underrättar mig om deras snara ankomst till hufvudstaden i sällskap med deras fru och döttrar. De har bedt mig skaffa logis både för *Dem* och *dem* på Hôtel du Commerce, men De har kommit något för sent med Deras begäran, så att De jemte Deras familj måste nöja sig med trenne små rum, dem jag skaffat dem påSöder, men der jag dock hoppas De skola finna Dem väl logerade. Om jag i min tour finge molestera Dem med en liten commission, så ville jag bedja Dem vara god till mig hitfrakta några paketer från min syster i L., om De ännu har något rum i Deras kappsäckar eller i Deras vagn! Jag anhåller om min compliment till Deras fru och döttrar samt framhärdar, min bäste herr Z.! Deras ödmjuke tjenare

N. N.
lkm.

*

Om brännvinet.

Jag har ofta undrat, huru det kommer sig till, att vi svenskar äro så underkufvade af brännvinet, att vi regeras af 43,000 brännerier, medan England blott har 15, och att våra brännvinspatroner, stora och små endast betala ett par runstycken i skatt för hvarje kanna brännvin, medan engelska brännarne betala *fyra riksdaler* riksgälds för kannan.

Förgäfves ifra all upplysta tänkare, och jag med, mot det öfverhandtagande brännvinet, förgäfves predika nykterhetssällskaperna, förgäfves afsäga sig tusende klokare menniskor allt bruk af starkvaror, och förgäfves arbeta alla landets hökare och brännvinshandlande på det ädlaste och sinnrikaste sätt till befordrande af afskyn för brännvinet, genom att icke sälja annat än sådant, spm de förut uppspädt med vatten, och gjort Söder, men der jag dock hoppas De skola finna Dem väl logerade. Om jag i min tour finge molestera Dem med en liten commission, så ville jag bedja Dem vara god till mig hitfrakta några paketer från min syster i L., om De ännu har något rum i Deras kappsäckar eller i Deras vagn! Jag anhåller om min compliment till Deras fru och döttrar samt framhärdar, min bäste herr Z.! Deras ödmjuke tjenare

N. N.
lkm.

*

Om brännvinet.

Jag har ofta undrat, huru det kommer sig till, att vi svenskar äro så underkufvade af brännvinet, att vi regeras af 43,000 brännerier, medan England blott har 15, och att våra brännvinspatroner, stora och små endast betala ett par runstycken i skatt för hvarje kanna brännvin, medan engelska brännarne betala *fyra riksdaler* riksgälds för kannan.

Förgäfves ifra all upplysta tänkare, och jag med, mot det öfverhandtagande brännvinet, förgäfves predika nykterhetssällskaperna, förgäfves afsäga sig tusende klokare menniskor allt bruk af starkvaror, och förgäfves arbeta alla landets hökare och brännvinshandlande på det ädlaste och sinnrikaste sätt till befordrande af afskyn för brännvinet, genom att icke sälja annat än sådant, spm de förut uppspädt med vatten, och gjortså osmakligt som möjligt med pottaska, och andra värre styggelser, förgäfves intyga korfmakerskorna att tarmar af kor som druckit endast dranken, äro så sköra att de ej duga till korf — huru skola då brännvinssuparenas tarmar vara? — förgäfves visar erfarenheten att den ena suparen efter den andra blir en usling till kropp, kassa och själ, samt ofta mördare eller galning; ändå supa millionerna millioner kannor brännvin i veckan.

Jag har frågat mänga hvaraf det kan komma sig. Äro icke vi svenskar lika förståndiga som andra menniskor.

Men jag har funnit gåtan.

Att supa brännvin är ett *ryskt bruk!* Ryssarna hafva infört superiet i Sverige, för att derigenom småningom förslappa den gamla svenska kraften, och underkufva oss.

Dessa fyratiotusen brännvinsbrännare äro derföre i rysk tjenst, anställda att förderfva Sverige, och alla som supa brännvin äro ryska *slafvar!*

Ryssarne äro således i landet! Gifven akt derpå, och drifven bort dessa kopparryssar, som äta opp för oss millioner tunnor säd, förgifta vårt blod, misshandla våra näsor, förstöra våra magar, och förvilla våra förstånd!

Sluta att supa, mitt fädernesland, annars är du snart en rysk provins, och får i stället för Sverige heta:
Brännvinien!

Det måste så gå om Ryssland får fortfara att här hålla en stående här af fyratiotretusen bränvinspannor!

Betrakten våra beväringsynglingar! De äro en aln kortare än de skulle vara, Hvem harhuggit bort den bristande alnen? *Det ryska brännvinet!*

Åt hundvalpar ger man brännvin att de icke skola vexa, utan vara små knärackor, som icke våga bitas. Eder, svenskar, behandlar man icke blott som hundar, utan som hundvalpar, brännvin itrattas eder på det att j skolen bli små, små, lydiga knärackor åt ryssen!

Direktör Nystedt.

*

Afsked till det gamla året.

Ack, alltför snart du flög din kos, Du gamla, sälla år! Och nya året, som en ros, Uti sin blomma står; Men du var gammal, du fick gå så hastigt som du kom; nu ingen önskar att du må för all del vända om.

Du borta blir, och borta är, samt aldrig kommer mer: att preja någon mera här, vi nu en korg dig g’er; Ja, lycka till på vägen då! vet akta korgen väl, att ingen ovän från det blå din korg ifrån dig stjäl!

G. Bjurström.

* huggit bort den bristande alnen? *Det ryska brännvinet!*

Åt hundvalpar ger man brännvin att de icke skola vexa, utan vara små knärackor, som icke våga bitas. Eder, svenskar, behandlar man icke blott som hundar, utan som hundvalpar, brännvin itrattas eder på det att j skolen bli små, små, lydiga knärackor åt ryssen!

Direktör Nystedt.

*

Afsked till det gamla året.

Ack, alltför snart du flög din kos, Du gamla, sälla år! Och nya året, som en ros, Uti sin blomma står; Men du var gammal, du fick gå så hastigt som du kom; nu ingen önskar att du må för all del vända om.

Du borta blir, och borta är, samt aldrig kommer mer: att preja någon mera här, vi nu en korg dig g’er; Ja, lycka till på vägen då! vet akta korgen väl, att ingen ovän från det blå din korg ifrån dig stjäl!

G. Bjurström.

*